

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van:

'T IS MAAR 'N SPELLETJE

Een heel vrolijk stuk door **PETER VAN DEN BIJLLAARDT**

Voor 6 vrouwen, 4 mannen + 2 personen zonder tekst

Iedere week doen er 6 kandidaten mee, met de quiz: '*'t Is maar een spelletje...*' Drie getrouwde koppels, waarvan er één koppel - via het lot - uit de zaal wordt gekozen. Hans is de quizleider en erg nerveus, omdat hij net te horen heeft gekregen dat de quiz live wordt uitgezonden.

Vlak voordat de quiz begint komt Hilda (de producer) Hans vertellen dat er een koppel heeft afgebeld. Het reservekoppel kan echter niet meer op tijd in de studio zijn. Geen probleem. Pleuni, de vriendin van Hans wil wel meedoen, want de hoofdprijs is een luxe cruise. Ze heeft echter geen man. Ook niet erg. Herman, een beetje domme inspeciënt krijgen ze zover dat hij de echtgenoot van Pleuni speelt. Goed vermomd uiteraard, want de producer en de cameramensen mogen hem niet herkennen.

In de quiz komt de ware aard van de kandidaten naar voren. Ze krijgen onderling flink mot met elkaar. De vrouwen in het bijzonder. Deze quiz verloopt dus niet helemaal zoals men het meestal op tv ziet.

Het publiek in de zaal wordt in deze quiz hard aan het werk gezet. Omdat de producer er voor zorgt dat het publiek enthousiast meedoet als er geklapt dient te worden. Zij maakt dan nl. klapbewegingen, zodat het publiek weet wanneer men moet applaudisseren. En er staat een mandje naast haar, waarin allerlei bordjes staan, die ze in bepaalde situaties omhoog houdt. Hierop staan de volgende kreten: **'T IS MAAR 'N SPELLETJE! - GEWÉÉÉÉÉLDIG! - FANTAÁÁÁÁSTISCH!** en **ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁH.** Dit laatste bordje wordt omhoog gestoken, als een van de kandidaten het goeie antwoord op de vraag niet weet. Het publiek kan deze teksten dan luid en duidelijk roepen.

En omdat de *artiest*, die in de pauze een nummer zou komen zingen het laat afweten doet Marlies, de assistente van Hans een playbacknummer van een bekende internationale artiest.

Ook wordt er nog een vrijwilliger (een spelend clublid uiteraard!) uit de zaal gevraagd om met tomaten naar een van de kandidaten te gooien, die in een schandpaal geklemd staat.

Al bij al, veel vrolijke situaties, soms bij het hilarische af. Aan het eind komt alles op z'n pootjes terecht en worden Pleuni en Herman (de inspeciënt) de winnaars van de luxe cruise.

't Is maar 'n spelletje...

Een heel erg vrolijk stuk in 3 bedrijven

Waarin een volledige quiz wordt gespeeld,
waarin alles mis gaat, wat maar mis kan gaan

door

Peter van den Bijllaardt

SPELERS

Hans Kibbeling - 30 tot 60 jaar. Een geroutineerde quizleider. Bijzonder ingenomen met zichzelf. Hij heeft een innemende glimlach, die tijdens de hele duur van de quiz op zijn gezicht aanwezig is. Als hij zijn lacht, om een vervelende situatie te redden lacht hij iets harder dan normaal.

Marlies – 25 tot 50 jaar. Quiz-assistente van Hans. Een intelligente meid. Buitengewoon vindingrijk en een groot gevoel voor humor. Ze weet steeds weer op briljante wijze nare situaties in goede banen te leiden.

Pleuni – van 25 tot 55 jaar. (houdt rekening met de leeftijd van Hans, want die is haar vriend). Ze lijkt in het begin een *'dom blondje'*, maar is slimmer dan je denkt. Een vrolijke meid die precies weet wat ze wil. Zo eist ze van Hans dat hij haar aan de quiz mee laat doen, omdat ze ook wel eens een luxe cruise wil winnen. En omdat ze niet herkent mag worden spreekt ze tijdens de quiz een *plat dialect!* In Het stuk heb ik een paar zinnen gezet, als indicatie. Daarna ga ik weer verder met standaard Nederlands. Het wordt dus helemaal aan haar overgelaten welk *plat dialect* ze kiest. Als ze bv. *'plat Haags'* wil praten is dat geen enkele probleem, want ze kiest er (als Pleuni) voor, dus het hoeft niet perfect te zijn. Ze gebruikt tevens het stopwoordje: *'schat'* heel erg veel. Ze mag ook tijdens de quiz op kauwgom kauwen.

Herman - van 40 tot 60 jaar. Houdt wel rekening met de leeftijd van Pleuni. Hij mag dus wel een stuk ouder zijn dan zij, maar niet overdreven veel. Hij is de Inspeciënt. Zogezegd het *Manusje van alles*. Beetje dom figuur. Begrijpt niet alles meteen. Wordt tijdens de quiz de *'echtgenoot'* van Pleuni. Daarin is hij ook vermomd en zijn stem moet hij dan veranderen in een *'rauwe diepe'* stem. Mocht hij die stem al hebben, dan moet hij iets hoger praten...

Trudie Bolkenma – van 20 tot 60 jaar. Quiz-kandidaat. Is overdreven enthousiast, maar hypernerveus. Tijdens en na de quiz gedraagt ze zich als een valse bitch.

Gijs Bolkenma - van 20 tot 60 jaar. Quiz-kandidaat en man van Trudie. Hij is banketbakker. Een man zonder enig gevoel voor humor. Eigenlijk wilde hij helemaal niet aan de quiz meedoen. Hij laat dit

ervoor en tijdens de quiz ook duidelijk weten.

Thea Naaldwijk - van 20 tot 60 jaar. Quiz-kandidaat. Is vreselijk zenuwachtig, maar kan niet wachten tot de quiz begint. Een gezellige tante, maar kan flink uit de hoek komen als ze vindt dat andere quizkandidaten haar onrecht aandoen.

Zij en haar man André is het *'gekozen koppel'* uit het publiek. Zij zitten dan ook gewoon in de zaal!

André Naaldwijk - van 20 tot 60 jaar. Gekozen quiz-kandidaat. Een vreselijke droogkloot, zonder één greintje humor! Hij komt af en toe wel heel sarcastisch uit de hoek.

Kitty – van 40 tot 70 jaar. Een hele vrolijke meid met een goed gevoel voor humor. Ze zit het hele stuk in de zaal. Tot ze er in het DERDE BEDRIJF wordt uitgepikt om met tomaten naar de quiz-kandidaat in de schandpaal te gooien. Ze zit helemaal achteraan, zodat iedereen (als ze kabaal begint te maken!) zich om moet draaien. En ze zit in het midden van de rij. Want als ze hoort dat zij de tomaten mag gooien probeert ze zo gauw mogelijk bij het podium te komen. En klimt bijna over de mensen heen...

Hilda – van 30 tot 50 jaar. Productieleider. Dominant type. Totaal geen gevoel voor humor. En een beetje achterdochtig. Vooral omdat ze het niet vertrouwt of Herman wel de echte man van Pleuni is.

Tinus & Rinus - Toneelhulpen. Zij hebben géén teksten, maar moeten tijdens de quiz wel veelvuldig op en af, om van alles op het podium te zetten en er weer van alles af te halen.

DECOR

Als de zitplaatsen van de quizkandidaten heel mooi en smaakvol worden gemaakt is het niet nodig een compleet decor te plaatsen. Men kan dan ook gerust in de gordijnen spelen. Men kan echter ook - mocht men daar aan kunnen komen, of het geld ervoor hebben - een groot zilveren *'stroken-showgordijn'* aan de achterkant van het toneel hangen. Er is gelukkig genoeg inventiviteit bij de toneelgroepen, dus eigenlijk maak ik me daar geen zorgen over... (Peter vd B.)

Op de voorgrond staan, los van elkaar, 3 dichte eenheden.

Iedere eenheid bestaat uit een klein soort barretje, die van achteren, open is. Zodat het koppel hun benen kwijt kunnen. De 6 kandidaten

zitten daar op krukjes. Hun plekken worden aangeduid met plek 1, 2, 3, 4, 5 en 6. (links beginnend). Deze eenheden kan men in verschillende kleuren schilderen en daarna met transparante glitter bespuiten, wat een heel leuk effect geeft! Ook kan men ze alle 3 in verschillende kleurencombinaties schilderen. Dat is wel zo leuk. Voorop deze eenheden staat groot het cijfer van het kandidatenkoppel.

In het midden bovenaan, op de voorkanten van de eenheden zitten (zogenaamde) digitale scorebordjes, waarop de door de quizkandidaten behaalde punten kunnen worden genoteerd. Omdat dit systeem aanleggen ontzettend duur is, heb ik gekozen voor het feit dat het niet werkt! Bovenop de eenheden zit in het midden grote drukknoppen met een extreem harde zoemer. Die doen het allemaal hééééél goed en... hééééél hard!!!

Hans heeft geen eigen plek. Hij bestrijkt tijdens de quiz het hele podium. Evenals **Marlies**.

Als het stuk begint ontvangen **Hans** en **Marlies** de kandidaten op de plek, waar de quiz zich afspeelt. Aan de andere kant dan de eenheden staat een kantinetafel. Enkele stoelen staan er omheen. Op de tafel staat een kan koffie, melk en suiker en plastic bekertjes. Naast de tafel staat een open metalen prullenbak.

De eenheden staan vanaf het begin al op het toneel. Want **Herman** is daar dan bezig een van de digitale scorebordjes te repareren.

LICHT

Pas in het TWEEDE BEDRIJF zet men het volledige toneel vol in het licht. Men kan ook 3 felle spots op de 3 eenheden richten, zolang men er maar voor zorgt dat **Hans** en **Marlies** goed te zien zijn. Als men een hoog toneel heeft kan men het (eventuele) zilveren gordijn in het TWEEDE BEDRIJF naar beneden laten zakken. In alle andere gevallen is het gewoon vanaf het EERSTE BEDRIJF aanwezig. De belichting erop doet men pas aan als de quiz begint.

KLEDING

Het spel speelt zich in de zomer af!

Hans: Begin EERSTE BEDRIJF draagt hij een spijkerbroek en open overhemd. En zijn mouwen heeft hij opgestroopt. Een pullover hangt over zijn schouders, de mouwen aan de voorkant geknoopt. Tijdens de quiz moet hij er wel als zo'n 'quizmaster-van-vroeger' uitzien. Hij mag dus gerust een glitterpak dragen.

Marlies: BEGIN STUK: Spijkerbroek en T-shirt. Tijdens de quiz heeft ze een prachtige *'show-outfit'* aan. Als ze de artiest playbackt moet ze natuurlijk wel even de kleding aanpassen.

Pleuni: Begin EERSTE BEDRIJF gekleed in een flitsend broekpak. Of strak jurkje. Als ze is opgemaakt draagt ze heel iets anders. Iets dat meer bij Herman past!

Herman: Heeft Begin EERSTE BEDRIJF een donkere, maar oude slonzige broek aan, waarin geen vouw meer zit en een T-shirt. Eroverheen heeft hij een ouderwetse grijze stofjas. En een klein oud vilthoedje op. Als **Herman**, de *'man-van-Pleuni'* speelt krijgt hij een pak aan, keurig overhemd en een grote strik. De broek van dat pak mag echter niet veel verschillen met zijn eigen broek. Dit, omdat hij deze broek aanhoudt als hij aan het eind van het stuk weer in zijn stofjas opkomt. Hierdoor hoeft hij alleen maar even snel zijn colbert en overhemd uit te doen, zijn pruik van zijn hoofd te trekken en zijn hoedje weer op te zetten. En Herman is weer de inspeciënt van de show.

Trudie: Gekleed in een stijf mantelpakje. Iets te hoge hakken, waar ze overdreven wankel op loopt.

Gijs: Heeft een Combinatie aan. Bijpassende overhemd en stropdas.

Thea: Heeft kleding aan, die totaal niet bij elkaar past.

André: Spijkerbroek, overhemd en een vest, die alle kleuren van de regenboog heeft.

Kitty: Smaakvol gekleed.

Hilda: Heeft een donker dameskostuum aan. Met een mooie gekleurde bloes.

Tinus en Rinus: Makkelijk gekleed.

BIJZONDERHEDEN

Hans heeft tijdens de quiz kleurenveloppen in zijn zakken waarvan er leeg zijn en enveloppen, waarin een A zit. En kleurkaarten, waarop de quizvragen staan. Het is verstandig deze kaarten en enveloppen zorgvuldig over al zijn zakken te verdelen, zodat hij weet wat waar zit.

Hilda Staat tijdens de hele quiz aan de zijkant van het podium. Tussen de teksten door staat aangegeven wanneer het publiek moet klappen. Ze maakt dan klappende bewegingen, waarbij ze in een hand haar opgerolde manuscript heeft. En aan die kant van het podium staat ook de mandje met bordjes.

Op de bordjes staande volgende kreten:

'T IS MAAR EEN SPELLETJE!

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁH!

GEWÉÉÉÉÉÉLDIG!

en **FANTÁÁÁÁÁÁSTISCH!**

Ook hier wordt - tussen de teksten door - aangegeven wanneer deze bordjes omhoog moet worden gestoken. Zodat het publiek de teksten hard mee kunnen roepen.

KORTE SCENE UIT HET EERSTE BEDRIJF

Pleuni: Luister nou, schat. Jij leidt deze kwis toch. Dan moet 't voor jou toch een makkie zijn mij daar tussen te proppen.

Hans: *(kreunend)* Ik ben in een nachtmerrie beland. *(kijkt wanhopig naar Marlies. Die grijnst hem bemoedigend toe)*

Pleuni: Ik snor 'n leuke vent op en jij stopt me gewoon tussen de andere kwis-kandidaten. Je vertelt me van tevoren wat de vragen zijn, die je me gaat stellen en voordat we 't weten liggen we aan het zwembad op die love-boot, schat. *(gebaar en gezichtsuitdrukking dat dit volkomen logisch is)* Een makkie, maar dat had ik je al verteld.

Marlies: *(geniet optimaal en gebruikt in de volgende scène ook enkele malen het woord 'schat')* Ja, hier is geen speld tussen te krijgen, schát.

Pleuni: Kijk, die meid begrijpt me tenminste. *(bekertje iets omhoog)* Proost, schat.

Hans: *(wanhopig)* Maar dat kán helemaal niet. De drie koppels van vanavond zijn al bekend.

Pleuni: Nou, stop je er een vierde koppel bij, schat. *(tot Marlies)* Die jongen kan af en toe toch zó moeilijk doen, hè.

Marlies: Vertel mij wat, schát. *(schenkt koffie bij in haar bekertje)*

Hans: Maar dat gáát helemaal niet. Deze kwis heeft hele strenge regels

Pleuni: Lappen we gewoon voor 'n keertje aan onze laars, schat. *(neemt een slok en kijkt met een vies gezicht naar Marlies)* Wat is deze koffie slap!

Marlies: O, dan heeft Herman 'm gezet. Die houdt niet van sterke koffie. Herman is onze man achter de schermen. Die regelt alles wat we nodig hebben.

Pleuni: O. *(neemt een slokje, trekt weer een vies gezicht en zet het bekertje op tafel)* Nou? Ben je d'r al uit, schat?

Hans: Dit gaat echt niet, Pleuni. De twee koppels zijn al bekend. Meer nog, ze kunnen ieder moment hier zijn.

Pleuni: Twéé koppels? Nou, dan kom je er toch één tekort, schat. Je hebt er toch altijd drie in die kwis van je?

Hans: Ja, maar één koppel komt uit de zaal. We hebben de nummers van alle stoelen waar de getrouwde koppels zitten. Op het podium trekken we die nummers van de het getrouwde stel, die daar zitten en zij doen dan ook mee. Nee, dit gaat écht niet, lieverd. Dus drink je koffie op en dan moet je er weer snel vandoor. Voordat Hilda verschijnt.

Marlies: *(als Pleuni haar vragend aankijkt)* Hilda is de producent Pleuni. Als die er achter komt dat jouw vriend de boel beduvelt vliegt hij eruit.

Pleuni: *(kijkt meewarig naar Marlies)* Alles wat die knul daar mij gegeven heeft is een armzalig bosje tulpen. Niet dat dat erg is, hij zit op 't moment 'n klein beetje krap. Maar ik wil ook wel eens wat. En zo'n cruise zie ik hééélemaal zitten. *(neemt een slok koffie, trekt weer een heel vies gezicht, spuwt de koffie in het bekertje en zet de beker zo ver mogelijk bij d'r vandaan)*

Marlies: Anders ik wel. Maar voor mij zit dit er helemaal niet in.

Pleuni: Dus kwam ik gisteravond op het grandioze idee gewoon met zijn kwis mee te doen en die cruise te winnen en klaar is Pleuniaatje. Maar die knul dacht gisteren dat ik grapjes liep te maken.

Marlies: Ja, je moet toegeven, Hans. Het idee is niet gek.

Hans: *(nog een beetje wanhopig)* Maar het gáát niet Marlies. Dat zie jij toch ook wel in.

Marlies: Tenzij er een koppel afzegt.

Hans: Ja, maar dat gebeurt maar hoogstzelden.

Hilda: *(op. Opgerold manuscript in de hand)* De Bloempjes hebben afgezegd. *(kijkt op de voorkant van haar script)* Hier staat dat de Van Dijkjes het reservekoppel is. Moet ik ze bellen, of doe jij dat, Hans? Ze moeten wel over uiterlijk een half uur hier zijn.

Marlies: *(kijkt Pleuni grijnzend aan)* Kijk, dit noem ik nou boffen, schat.

Hilda: Wát? Wát noem jij boffen?

Marlies: O, niets. Maak je maar geen zorgen. Ik bel die familie Van Dijk wel even.

Hilda: *(trekt haar wenkbrauwen even op)* Ik maak me nooit ergens zorgen om. Alleen als de kwis niet loopt maak ik me zorgen. Dus jij belt die mensen even. Uitstekend, dan kan ik nog even alles met Herman doornemen. *(af)*

Marlies: Je hebt geluk, Pleuni. *(Pleuni kijkt haar dom en vragend aan)* D'r heeft zojuist een stel afgezegd.

Pleuni: *(kijkt Marlies met fronsende wenkbrauwen aan. Dán begrijpt ze het pas. Overdreven blij kijkend)* Óóóóóóóóóó! *(tot Hans)* Maar dan is alles toch opgelost, schat. *(omhelst hem weer zeer innig en kust hem op de lippen)*

Hans: *(duwt haar van zich af. Kijkt wanhopig van Marlies naar Pleuni en weer terug)* Maar dit kán helemaal niet. De familie Van Dijk zijn de eerste reserve.

Marlies: Och, die komen er nooit achter. Die weten toch niet dat er vanavond nog een mevrouw en meneer Van Dijk aan de kwis mee doen.

Hans: Nóg een meneer en mevrouw Van Dijk.

Marlies: Ja. Jouw Pleuni.

Hans: Maar...

Pleuni: Zeg, 't lijkt wel of je mij die cruise helemaal niet gunt, schat. Jij moet nog even zo doorgaan en ik neem een ander mee op die loveboot.

Marlies: Ik hou me aanbevolen, schat.

Hans: Maar... Maar...

Marlies: Nou, Hans. *(staat op en legt een arm om Pleuni's schouders. Flink geamuseerd)* Mevrouw Van Dijk hebben we al

Hans: Maar... Maar we hebben helemaal geen meneer Van Dijk.

Herman: *(op. Zijn haar zit in de war. In zijn hand heeft hij een fitting schroevendraaiertje. Hij ziet dat ze hem belangstellend aankijken. Stopt even in zijn handeling en haalt zijn schouders op, loopt resoluut naar de meest linkse eenheid en duikt er achter. De drie blijven hem belangstellend volgen. Herman blijft 5 seconden achter de eenheid. Dan komt alleen zijn hoofd boven de eenheid uit. Hij kijkt vragend terug. Als ze niets zeggen, zucht hij diep en loopt naar de voorkant van de eenheid, bekijkt het digitale scorebord, klopt er tegenaan, slaat er daarna hard met zijn platte hand op en fronst zijn wenkbrauwen. Alsof hij voelt dat de drie nog steeds naar hem kijken draait hij zich om en kijkt ze 5 seconden aan)* Já! Wat is er nou?

Marlies: Zeg, Herman? Wat vind jij van onze kwis? *(Hans begint achter Pleuni met zijn armen te zwaaien en een uiterlijk te trekken dat Marlies hier niet mee door moet gaan)*

Herman: *(kijkt Marlies niet begrijpend aan. Krabt zich op zijn hoofd)* Wat ik eh... van de kwis vind? Waarom, eh... wil je dat weten?

Marlies: We willen je er in mee laten doen, Herman.

Hans: Nee, dat willen we niet.

Pleuni: *(tot Marlies. Beetje teleurgesteld)* Moet ik met die ouwe knakker vanavond die kwis spelen?

Hans: Nee, dat moet je niet. *(pakt haar bij de arm en wil haar weer naar de zijkant duwen)* Als jij nou eens lekker een uurtje naar de zonnebank ging, hè?

Pleuni: *(rukt zich los. Licht geërgerd)* Hè! Hou jij nou eens op mij steeds weg te duwen. *(gaat vlak voor Herman staan en bekijkt hem kritisch. Herman kijkt dom terug. Als Hans haar arm weer wil pakken doet ze een stap achteruit)* Je láát 't hoor. Ik geef je 'n schop als je nog één keer bij me in de buurt komt. *(dreigt met de schop. Kijkt Herman aan en zucht diep. Tot Marlies)* Oké, ik doe 't.

Marlies: *(Hans kreunt hard en diep)* Ja, we moeten toch wat. In een half uurtje heb je die echte Van Dijkjes niet op tijd hier, hoor. *(ze gaat voor Herman staan en legt haar beide handen op zijn schouders)* Dus Herman? Ik vraag 't je nog 'n keer. Wát vind jij van onze kwis?

Herman: *(kijkt Marlies dom aan)* Ja, wat moet ik daar nou van vinden?

Marlies: Dan stel ik de vraag anders. Zou jij er eens voor de verandering in méé willen doen? *(laat hem weer los)*

Herman: *(verrast)* Wie? ik?

Marlies: Ja, jij! Jij bent altijd en eeuwig in de weer voor ons. We willen gewoon eens wat terug doen.

Hans: Wil je nou eens ophouden met dat ge-wé.

Herman: *(tot Hans)* Maar dit is toch 'n kwis voor getrouwde stellen, meneer Kibbeling?

Marlies: Klopt. *(slaat een arm om Pleuni's schouders. Flink geamuseerd)* De vrouw hebben we al voor je. *(Pleuni neemt een uitdagende houding aan)*

Herman: *(probeert het te begrijpen. Krabt zich op zijn hoofd)* Dus... Jullie willen... dat ik in de kwis meedoe? *(Hans schudt heftig zijn hoofd. Marlies knikt heel vrolijke kijkend)* Maar... Maar ik ben met deze mevrouw toch niet getrouwd. *(kijkt Hans verward aan)*

Marlies: *(slaat haar arm weer om zijn schouders)* Concentreer je op mij, Herman. Deze mevrouw is Pleuni en ze zou vanavond aan onze kwis deelnemen. Maar haar man is ziek geworden.

Herman: Ach, da's sneu.

Marlies: Dat is het zeker. Máár... als jij nou es de plaats van haar man inneemt? Dan kan ze alsnog meedoen.

Herman: Ik? *(krabt zich weer op zijn hoofd)*

Pleuni: Erg enthousiast is-ie niet, hè?

Marlies: Dat wordt hij wel. Je moet Herman gewoon even de tijd gunnen. Nou? Voel je d'r wat voor? *(Hans begint weer met zijn hoofd te schudden)*

Pleuni: *(Tot Marlies)* Dat gaat hij toch niet de hele avond doen, hè? *(als Marlies haar vragend aankijkt)* Zich steeds op zijn knar krabbelen, bedoel ik. *(Hans sluit zijn ogen en kreunt hard)*

Marlies: En dan kan jij ook eens prachtige prijzen winnen, Herman.

Pleuni: *(terwijl Herman, bij deze gedachte iets vrolijke kijkt)* Ja hé! Hó, hó! , wacht-es effe. De prijzen die we winnen zijn wel voor mij, hè!

Marlies: Jij hebt die cruise toch al.

Pleuni: *(lachend)* O ja.

Hans: Jongens, lopen we nu niet een klein beetje te hard van stapel. We weten niet eens of Herman het wel wil doen. *(duwt Marlies bij Herman vandaan en legt zijn arm om zijn schouders)* Jij vindt dit helemaal niks, hè Herman?

Marlies: *(duwt Hans bij Herman vandaan en legt haar arm om Hermans schouders)* Jij vindt dit best wel leuk, hè Herman?

Herman: O ja?

Marlies: *(tot Hans)* Zie je nou wel, hij vindt 't hééééél leuk. Nou hoor je

't eens van 'm zelf.

Herman: *(sluit zijn ogen en denkt even na. Krabt zich weer op zijn hoofd)* Maar ik kan toch in deze stofjas niet in 'n kwis gaan zitten.

Marlies: Kom jij maar eens even met mij mee, dan zal ik je eens heel mooi aan gaan kleden. *(en met haar arm nog steeds om zijn schouders loopt ze met Herman af)*

Pleuni: Nou... Zie je nou hoe eenvoudig dit ging schat.

Hans: Wat je eenvoudig noemt. Als Hilda ontdekt dat Herman aan de kwis meedoet beleven we wat.

Pleuni: Wie is Hilda nou weer?

Hans: Dat is die vrouw die mij net kwam vertellen dat het echtpaar Bloem niet kan.

Pleuni: En wie is nou weer het echtpaar Bloem? Jij bent het allemaal wel heel erg ingewikkeld aan het maken hoor. Vertel me nou liever even wat de antwoorden op de vragen zijn, schat, dan kan ik die alvast uit mijn hoofd leren.

Hans: *(grote ogen)* Dat méénde je dus ook al. Dat je de antwoorden van de vragen wil.

Pleuni: Ja, hoe kan ik ze anders uit mijn hoofd leren. Nou, waar heb je die vragenlijst, schat? *(kijkt rond)*

Hans: In de binnenzak van m'n colbert. En die hangt in mijn kleedkamer.

Marlies: *(op)* Zeg, waar blijf je nou? *(als Pleuni haar vragend aankijkt)* Kom nou mee, ze wachten bij de grime op je.

Pleuni: Ze wachten wáár op me op me?

Marlies: Je moet worden opgemaakt.

Pleuni: Ópgemaakt? Maar ik ben al opgemaakt.

Marlies: Ja weet ik. Maar ze gaan je nog veel mooier maken. Kom nou maar mee.

Pleuni: O... *(kijkt even naar Hans. Die maakt een gebaar dat ze beter kan gaan)* Maar ik moet nog iets met Hans bespreken.

Marlies: Dat komt zo meteen wel. *(pakt Pleuni bij de arm, samen af)*

KORTE SCENE UIT HET TWEDE BEDRIJF

Hans: *(op. Hij heeft enkele kaarten in zijn hand, waarop de vragen voor de kandidaten staan. Hij lacht zijn meest 'innemende' lach en buigt diep. De muziek wordt langzaam naar uit gedraaid)* Dag dames en heren, jongens en meisjes en iedereen thuis voor de buis. We gaan beginnen met de Kwis: **'T IS MAAR 'N SPELLETJE!'** Hebben jullie er zin in?... *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen)* En hier zijn onze eerste kandidaten. *(leest van de*

bovenste kaart) Trudie en Gijs Bolkema. Geeft u ze een warm applaus. (*Trudie komt enthousiast op. Gijs schuifelt er wat onwillig achteraan*) Of laat ik liever zeggen Trudie en bákker Bolkema. Want Gijs is bakker. En geen gewone bakker, dames en heren. Néé, Gijs is bankétbakker. En dat het een hele goeie is kan ik u verzekeren, want ik heb net een van zijn overheerlijke bollen gegeten. Dat is toch zo, hè Gijs?

Gijs: Mijn bóllen gegeten? Ze zijn als oud vuil in de afvalbak gesmeten. De Bóllen waar ik zo hard...

Hans: (*er hard lachend dwars doorheen*) Die Gijs?! Altijd maar grappen maken. Dat was toen hij binnenkwam al zo. We lagen af en toe over de vloer te rollen van het lachen. (*Gijs wil commentaar leveren, maar Hans gaat er weer dwars doorheen*) Én? Ben je zenuwachtig, Trudie?

Trudie: (*is flink nerveus*) Nou, een klein beetje wel.

Hans: Is helemaal niet nodig. We gaan er vanavond lekker ontspannen tegenaan. Je hebt er toch wel zin in zeker?

Trudie: O, ja hoor.

Hans: En ik ben er van overtuigt dat Gijs er net zoveel zin in heeft. (*Gijs wil wat zeggen, maar Hans gaat er weer dwars doorheen*) En vertel me eens, Trudie, heb jij kinderen?

Trudie: Ja hoor. We hebben er negen. Je jongste is net...

Hans: Négen? Mijn hemel dat Gijs nog tijd heeft om bóllen te bakken. En dit waren Trudie en Gijs Bolkema, beste mensen. Als jullie zo vriendelijk willen zijn hier plaats te nemen. (*brengt ze naar eenheid 1. Trudie gaat op plek 1 zitten, Gijs op plek 2*) Ik wens jullie veel succes vanavond. (*Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen*)

En dan gaan we nu verder met ons volgende koppel. (*kijkt even op zijn kaart*) Heet u ze van harte welkom, dames en heren. Pleuni en Herman van Dijk. (*Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen. Pleuni komt enthousiast naderbij. Herman probeert haar tevergeefs bij te houden. Als hij naast haar staat frunnikt hij met een verbeterd gezicht aan zijn pruik*) En Pleuni, ben jij ook een beetje zenuwachtig?

Pleuni: Joh, schei uit! Waarom zal ik nou zenuwachtig zijn, schat? Het is maar een kwis hoor.

Hans: Zo mag ik het graag horen. Wánt... (*hij strekt meteen zijn arm uit richting publiek, zijn wijsvinger ver naar voren. Hilda houdt het bordje met: 'T IS MAAR 'N SPELLETJE!' omhoog*) Juist ja. En, Pleuni, ben je al lang met Herman getrouwd?

Pleuni: Och, wat is lang? 'n Half jaartje.

Hans: Zo, zo. Zo kort nog maar. Dan zit je nog zo goed als in je wittebroodsweken. *(zo gauw Pleuni haar verhaal afsteekt kijkt hij haar verontrustend aan)*

Pleuni: Joh! Was dat maar waar. Die gozer daar is 'n werkpaard, dat wil je niet weten. Die is alleen maar met z'n werk bezig, die daar. Néééééééé, voor mij heeft er geen wittebroodsweken ingezeten, hoor Hans. *(overdreven brede glimlach)* Vandaar dat we vanavond voor de cruise gaan.

Hans: Aha, je denkt dus de hoofdprijs te gaan winnen?

Pleuni: O, daar hoef je niet aan te twifelen, hoor schat.

Hans: Een vrouw die in zichzelf gelooft, dames en heren. Dat waardeer ik in een vrouw. En jij Gijs? Geloof jij ook in jezelf?

Gijs: Ík? Waarom moet ik in mezelf geloven?

Hans: Doet er niet toe. Ik wens jullie veel succes vanavond.

Pleuni: *(teleurgesteld)* Is dat alles wat je van ons wil weten?

Hans: Och, dit is voorlopig wel voldoende. Jullie zijn een half jaar getrouwd, dus over kinderen hoef ik niets te vragen.

Pleuni: Nee, daar zal wel nooit niets van komen. Die jongen daar werkt 25 uur per dag, acht dagen per week. Ook op zondag.

Herman: Ik? *(als hij zich op zijn hoofd wil gaan krabben duwt Pleuni zijn arm naar beneden)*

Hans: Ik zou zeggen, ga zitten, mensen. *(hij wijst eenheid 2 aan. Pleuni gaat op plek 3 zitten, Herman op plek 4)* Dames en heren: Pleuni en Gijs van Dijk. *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen)*

En dan gaan we nu eens kijken wie het gelukkige verrassingskoppel is. *(Marlies op. Glanzende lila hoge hoed in haar hand)* Ah, daar hebben we Marlies al. Dames en heren: Marlies! Mijn assistente van vanavond. Geeft u haar een hartelijk applaus. *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen)*

Zitten alle getrouwde koppels in deze hoed, Marlies? *(Marlies knikt met een big smile)* Nou, daar gaan we dan. Is dit spannend, of is dit spannend?

Het **LICHT** in ze zaal **AAN**

(hij haalt een gekleurd papiertje uit de hoed en vouwt het open) Het gelukkige koppel van vanavond is: Thea en André Naaldwijk. *(Marlies geeft de hoed aan iemand aan de zijkant van het toneel en gaat naast eenheid 3 staan)*

Thea: *(zit samen met André op de achterste rij van de zaal. In het midden, zodat ze een heleboel mensen moeten passeren!)* Thea

krijst het, tegelijk met het noemen van hun namen zo hard uit, dat de mensen naast en voor haar zich wild moeten schrikken. Ze springt overeind en trekt André (zónder de mensen in de rij de kans te geven op te staan) achter zich aan de rij uit) We zitten hier! We zitten hier! Kom mee, André. Hè schiet nou toch op. *(ze geeft hem zó'n harde ruk dat hij languit op de schoten van de mensen in de rij terechtkomt)*

Hans: Nou, ik hoef het gelukkige koppel niet te vragen naar voren te komen.

Thea: We komen er aan, meneer Kibbeling. *(bij het toneel gekomen probeert ze overdreven en buitengewoon onbeholpen op het podium te klimmen. Als het toneel laag genoeg is trekt Hans haar omhoog. Zo niet en als er opzij een trapje is geleidt hij Thea (bij de hand houdend) daar naar toe)*

Hans: Kom maar verder, Thea. Ik mag toch wel Thea zeggen, zeker?

Thea: *(zwaar hijgend. Ze strijkt haar kleding glad)* Ja hoor, want zo heet ik. Ik had écht nooit gedacht uitgekozen te worden. Ik heb nóóit geluk. *(terwijl ze om zich heen kijkt)* Wat is het hier groot. Van achter in de zaal is 't hier maar heel klein.

Hans: Ah, daar hebben we uw man. *(ze trekken hem (bij geen trapje) samen op het podium)* Dames en heren, Thea en André Naaldwijk... *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen)*

Het **LICHT** in ze zaal **UIT**

Thea: Hoe vindt u zijn trui meneer Kibbeling?

Hans: Pardon?

Thea: Zijn trúi! Die heb ik zélf gebreid.

Hans: U meent 't. En de kleuren? Heeft u die ook zelf uitgezocht?

Thea: Jazeker. Dat kan hij niet. Meneer heeft totaal geen smaak. Als ik zijn kleren niet uitzoek loopt-ie 'r als een zwerver bij.

Hans: Ja ja... En wat doe jij voor de kost, André?

André: Waarom wilt u dat weten?

Hans: *(lachend)* Waarom wilt u dat weten? We hebben een lolbroek in ons midden, dames en heren.

André: Hoe komt u daar nou bij?

Hans: *(geamuseerd)* Wáár, kom ik bij, meneer Naaldwijk. ?

André: Dat ik een lolbroek ben. Ik ben helemáál geen lolbroek. Nooit geweest en ik zal er nooit een worden ook.

Thea: Nee, dat klopt, meneer Kibbeling. Je kunt alles van mijn man zeggen, maar dat je met hem kan lachen... Nou, nee. *(zuchtend)* Ja, hij is ambtenaar, hè. *(vertrouwelijk, richting Hans en iets zachter)* Maar dat hangt hij liever niet aan de grote klok.

Hans: Waarom niet? Dat is toch een heel respectabel beroep.

Thea: Hij houdt niet van de grappen die daar over gemaakt worden.

Hans: Aáááh! Zit 't zo. Ja, d'r worden er nogal wat over ambtenaren gemaakt.

Laat ik nou nog een hele goeie ambtenaren mop kennen. (*knipoogt enkele malen overdreven naar het publiek*) D'r loopt in Amsterdam een ambtenaar door de rosse buurt... (*ziet André nijdig naar hem kijken*) Ik maak maar een grapje, André. Ik mag toch wel André zeggen?

André: Nou, liever niet. Ik noem u toch ook niet bij uw voornaam.

Hans: O, maar dat vind ik helemaal niet erg, hoor. Ik heet Hans.

André: En ik heet meneer Naaldwijk.

Thea: (*tikkeltje gepikeerd*) O, mijn man kan af en toe toch zo irritant doen, hè. Ja, hij wilde eigenlijk helemaal niet hierheen, meneer Kibbeling.

Hans: Maar jij hebt 'm toch zover gekregen.

André: Ja, met een grove leugen. Ze had me verteld dat we naar de operette gingen.

Hans: O, maar dat is ook heel leuk en ik zou hier nog graag een hele tijd over door willen klet...

André: Kijk, van operette hou ik wel, maar 'n... (*spreekt het met een overdreven vies gezicht uit*) kwis?

Thea: Bij een operette kan je geen cruise winnen, André.

Hans: Je hoort 't André, je vrouw wil die cruise winnen. Dus ik zou zeggen, nemen jullie je plaatsen in, want we werken met een heel strak schema vanavond. (*Thea gaat op plek 5 zitten. Als André aarzelt duwt Hans hem richting plek 6*)

André: (*doet een stap opzij*) Ja, en dat heb ik liever niet. Dat u aan me komt, bedoel ik.

Thea: Hè, André! Doe nou niet zo vervelend en kom hier naast me zitten, dan kan meneer Kibbeling met de kwis beginnen.

Hans: Je slaat de spijker op z'n kop, Thea. Ik zou dolgraag willen beginnen. (*André gaat mokkend zitten. Thea geeft hem een stevige stomp tegen zijn arm en hij kijkt haar nijdig aan*) We hebben een strak schema en ik zie de producent al nijdig naar me kijken. U weet allemaal hoe de eerste ronde gaat? Ik stel twee vragen aan ieder koppel en voor elk goed antwoord krijgt men 10 punten. (*stopt de kaart waarop de namen stonden onderop*) Hier gaan we. We beginnen met koppel één. Trudy en Gijs. Zijn jullie er klaar voor?

Trudy: Ja hoor. Vraag maar op.

Hans: (*als Thea haar hand opsteekt. Geamuseerd*) O, Thea steekt haar hand al op. En de vraag is niet eens gesteld. Jullie zijn zo meteen

aan de beurt, lieverd. En je hoeft je hand niet op te steken als ik een vraag stel.

Thea: Maar ik moet heel erg nodig naar het toilet.

Hans: *(is even uit zijn doen)* Wat? *(hij kijkt naar Hilda)*

André: *(hard)* Mijn vrouw moet naar de wc. Ben jij dóóf, of zo?

Thea: *(geeft André een harde elleboogstoot en kijkt hem nijdig aan. Als ze Hans aankijkt is ze weer de vriendelijkheid zelve)* Ja, 't spijt me heel erg, meneer Kibbeling maar het komt waarschijnlijk door de spanning, hè. Ik ben vlak voordat we gingen nog gegaan, maar ja, *(verontschuldigend lachje)* ik heb nu eenmaal een zwakke blaas, hè.

Hans: Marlies, wijs jij mevrouw even het toilet.

Marlies: Loopt u maar even met me mee.

Thea: *(staat op)* Gaat u maar gewoon verder hoor, meneer Kibbeling, ik ben een hele snelle plasser. *(Marlies samen met Thea af)*

Hans: *(is een klein beetje uit zijn doen)* Ja, dat lijkt me wel het beste, ja. We, eh... werken met 'n, eh...

André: Heel strak schema. Ja, we weten 't. Ga nou maar door met je spelletje, des te eerder zijn we er vanaf.

Hans: *(zucht diep)* Ja... Nou... Daar gaan we dan. *(kijkt op zijn kaart)* Trudy en Gijs, hier komt jullie vraag. Jullie hebben 10 seconden om te overleggen, daarna moet het antwoord worden gegeven. En jullie weten 't. Alleen het éérste antwoord geldt. *(leest van nu af aan alle vragen van de kaarten op)* Hoeveel vleugels heeft een bij?

Trudy: Een bij?

Hans: Ja, 'n bij. Hoeveel vleugels heeft een bij? Kom, overleggen met elkaar.

Gijs: Vier.

Trudy: Weet je dat zeker?

Gijs: Ja. Twee links en twee rechts.

Hans: Nu moet het antwoord komen.

Trudy: *(hard en schel)* VÍer!

Hans: Dat is goed. 10 Punten voor Trudy en Gijs *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen. Hans ziet dat het digitale scorebord niet oplicht, Kucht. Iets harder)* Voor Trudy en Gijs tien punten. *(als het scorebord nog steeds niet oplicht gaat hij er voor staan en tikt er met zijn hand tegenaan. Dan kijkt hij naar de zijkant van het toneel)*

Herman: Ja, het scorebord werkt niet. Dat probeer ik u al de hele tijd te vertellen...

Hans: *(kijkt eerst even schichtig naar Herman, begint dan op een zenuwachtige manier heel hard te lachen, zodat men Herman niet meer kan horen. Dan met een harde stem)* Die Herman. Altijd maar

grapjes maken. *(weer die onnatuurlijk harde lach)* Ja, zoals u ziet, ook in onze kwis gaat er af en toe eens iets fout. Maar maakt u zich maar geen zorgen, dat is zo verholpen.

André: Ik maak me helemaal geen zorgen.

Hans: Uitstekend. Houden zo. *(kijkt weer even naar de zijkant)* Maar niet getreurd, we gaan gewoon door. De volgende vraag is voor, eh... *(kijkt weer naar opzij. Zucht diep. Kijkt op zijn kaart)* Pleuni en Herman.

Pleuni: *(brede glimlach)* We zijn er klaar voor, hoor schat.

Hans: Hè? O... *(kucht)* Goed, daar gaan we dan. Wat hoort bij de uitdrukking: Wijntje én...

Pleuni: *(wacht even. Met grote afwachtende ogen)* Ja, ga door.

Hans: Dit was 't. Wat hoort bij de uitdrukking: Wijntje én... En dan vullen jullie het restant in. Jullie mogen nu overleggen met elkaar.

Pleuni: Wat is dat nou voor 'n rare vraag.

Hans: Het is een soort uitdrukking, die jullie moeten afmaken. Wijntje én...

Thea: *(komt snel oplopen. Marlies komt rustig achter haar op)* En? Zijn wij al aan de beurt geweest, meneer Kibbeling? En wist mijn man het goeie antwoord?

Hans: Nee.

Thea: Néé? *(kijkt nijdig naar André)* Waarom heb je dan niet even gewacht met antwoorden tot ik er was?

Hans: Jullie zijn nog niet aan de beurt geweest.

Thea: O, dan is het goed, want die daar weet niet zoveel.

André: Waarom heb je me dan mee naar deze kwis gesleept?

Thea: *(terwijl ze op haar plek gaat zitten)* Ik heb je helemaal niet mee naar deze kwis gesleept?

Hans: Zullen we maar weer verder gaan?

André: O nee, en hoe noem je dit dan?

Thea: Ik heb je verteld dat ik... *(ziet Hans naar haar kijken. Kort verlegen lachje)* Neem me niet kwalijk, meneer Kibbeling. Gaat u alstublieft verder.

Pleuni: Mag ik de vraag nog 'n keertje horen, schat?

Trudy: Da's niet eerlijk. Óns is de vraag ook maar één keer gesteld. En de tijd van overleggen is óók allang voorbij.

Gijs: Nee, ze hebben nog niet met elkaar kunnen overleggen. Die mevrouw daar leidde ze af.

Trudy: Bemoei je d'r niet mee, Gijs.

Gijs: *(tikkelkje gepikeerd)* Ik bemoei me er wél mee. Ik wil meedoen aan deze kwis, maar dan moet het wel eerlijk gaan.

(Pleuni kust haar vingers en blaast de 'kus' richting Gijs. Die graait de 'kus' op overdreven wijze uit de lucht, kijkt grijnzend door een gaatje van zijn vuist en stopt dan zijn vuist in de zijzak van zijn jasje)

Trudy: *(heeft het met grote verbazing gevolgd)* Ben jij wel helemaal lekker?

Gijs: Ik wel. *(grote grijns)* Ik begin deze kwis warempel nog leuk te vinden. *(handgebaar)* Zij mogen nog overleggen, Hans. Die mevrouw daar, die even moest plassen leidde hen af. *(Trudy kijkt hem nijdig aan)*

Hans: Goed dan. Jullie hebben 10 seconden om met elkaar te overleggen.

Pleuni: Nee, ik wil die rare vraag nog 'n keertje horen.

Trudy: Maar je hebt 'm al twee keer gehoord, lieve schat.

Gijs: Ojee, nu moet je uitkijken. Als ze lieve schat gaat zeggen moet je op gaan passen.

Hans: Goed, nog één keer dan. Maak dit gezegde af: Wijntje én...

Herman: *(vinger hoog de lucht in)* Een jónge borrel!

Hans: Dit moet ik helaas fout rekenen. *(bordje: "Áááááááh" omhoog)*
Het is Wijntje en Trijntje.

Pleuni: *(kijkt Herman vernietigend aan)* Stómmeling, die je bent. *(geeft Herman met haar ellenboog een stoot tegen zijn arm)*

Herman: *(hard)* Au! *(wrijft over zijn arm)* Wat heeft wijn nou met een trein te maken?

Hans: Die Herman. Altijd grapjes maken. Trijntje is een meisjesnaam. Wijn en vrouwen, begrijp je? Wijntje en Trijntje.

Pleuni: O, maar dat had ik ook geweten.

Trudy: Ja, ja. Daarom moest je de vraag natuurlijk vijf keer horen.

Pleuni: *(buigt zich naar voren om Trudy goed te kunnen zien. IJskoud)*
Wilt u zo vriendelijk zijn zich hier niet mee te bemoeien, mevrouw.

Gijs: Ja, Trudy, je moet je niet met de anderen bemoeien. *(Trudy kijkt Gijs nijdig aan)*

Pleuni: *(tot Herman)* Idióót! Had jij je kop niet *kenne houwe*.

Hans: Nou, nou, nou, mevrouw Van Dijk. 't Is maar 'n spelletje. U krijgt nog genoeg kansen om de tweede ronde te halen. We gaan dus verder. Helaas nul punten voor Pleuni en Herman. *(bordje: "Ááááááááh" omhoog)*

André: Nou, dat komt dan goed uit, hè. Ik bedoel, nu de optelmachines kapot zijn.

Hans: Ja... *(kijkt zuchtend naar de zijkant)* Maar dat kunnen we wel zolang onthouden.

Trudy: Wij helpen je wel Hans. Wij hebben 10 punten. *(met een valse*

grijns en Pleuni met een priemende vinger aanwijzend) En zij nul!
Thea: Zijn wij nu aan de beurt, meneer kibbeling?

NOG EEN KORTE SCENE UIT HET TWEEDE BEDRIJF

(Rinus op. In zijn hand heeft hij een groot stuk dik wit karton en een zwarte stift. Hij fluistert Hans iets in zijn oor. Daarna doet hij hetzelfde bij Marlies en geeft haar de stift. Achter hem is Tinus opgekomen. Die zet een houten schildersezal schuin achter eenheid 3. Weer af. Rinus zet het stuk karton op de ezel en af)

Hans: Ik heb zojuist vernomen dat achter de schermen iedereen zijn uiterste best heeft gedaan de elektronische scorebordjes weer te laten werken, maar het is ze helaas niet gelukt. Máár, niet getreurd, Marlies houdt van nu af aan de score bij. Net zoals vroeger, toen we nog niet van die moderne apparatuur hadden.

Marlies: *(heeft intussen de 6 voornamen op het bord gezet. Dikke strepen ertussen)* Trudy en Gijs hebben dus 10 punten?

Hans: Klopt. En Pleuni en Herman nul.

Thea: En wij hebben ook 10 punten.

Trudy: Helemaal niet.

Thea: Jawel. Mijn man gaf het goeie antwoord.

Trudy: Ja, maar véél te laat.

Hans: Als we het publiek nu eens laten beslissen. *(ZAALLICHT aan)*
Wat denkt u, dames en heren. Hebben Thea en André 10 punten verdiend?

Publiek: Jááááááááááá! *(reageert het publiek hier niet op, wat me hoogst onwaarachtig lijkt, dan moet Hans het zelf met improvisatie oplossen. Hij is tenslotte de QUIZMASTER...! Peter vd B.)*

Hans: Dat is dan duidelijk. *(ZAALLICHT weer uit. Tot Marlies)* Thea en André ook 10 punten, Marlies. *(Marlies, die al een 10 naast Trudy en Gijs heeft gezet en een streepje naast Pleuni en Herman, zet nu een 10 naast Thea en André)* Uitstekend. *(Marlies gaat schuin achter de ezel staan)* Ik hoop dat u het allemaal goed kunt zien. Trudy en Gijs hebben, net als Thea en André 10 punten. *(Hilda maakt 'klapbewegingen')* Helaas, Pleuni en Herman nog steeds nul. *(bordje: "Ááááááh" omhoog)* Máár, zoals ik al eerder zei, ze krijgen nog alle kans om de anderen in te halen. Wánt, met de volgende vraag kunnen we 15 punten verdienen en in één keer de ander voorbij streven. Máár, we krijgen nu geen bedenktijd meer. Dus, Trudy en Gijs, góed opletten en metéén het antwoord geven. Welk tekenfilmdametje met een ontzettend groot hoofd en een pruilmondje

heeft als vast maatje Bímbo?

Trudy: Hè?

Pleuni: Ja, dat gaat boven je pet, hè wijffie.

Hans: Nú wil ik het antwoord weten.

Trudy: Tante Sidonia.

Hans: Fout. Het is Betty Boop.

Trudy: Betty wíe?

Gijs: Bóóp! Ben je doof?

Trudy: *(kijkt hem nijdig aan)* Zeg jij dan ook iets.

Gijs: Ik heb al 10 punten voor je verdiend met die bij. 't Is jouw kwis hoor. *(grijnzend)* Ik ben hier alleen maar als entourage.

Hans: Dat is dus nul punten voor Trudy en Gijs. *(bordje met: "Áááááááh" omhoog. Als Hans het aantal punten heeft genoemd rekent Marlies meteen uit wat het totaal is, streept het oude cijfer door en zet het nieuwe eronder. Als er niet wordt gescoord laat ze het oude cijfer staan)* Pleuni en Herman, goed opletten. Ook voor jullie geldt, metéén antwoorden.

Pleuni: *(tot Herman)* Jij houdt je kop, hè. *(Herman legt beide handen over zijn mond)*

Hans: Hier komt de vraag. Welke Spaanse drank krijgt men door fruit aan rode wijn toe te voegen?

Pleuni: *(met overdreven gefronste wenkbrauwen)* Wélke Spaanse drank krijg-ie as-je fruit...

Trudy: Ik dacht dat we niet na mochten denken, Hans.

Herman: Sangria.

Hans: Da's goed. Vijftien punten voor Pleuni en Herman. *(Hilda maakt met haar manuscript in haar handen klapbewegingen. Marlies zet 15 onder Pleuni & Herman)*

Trudy: Da's niet eerlijk. Deze vraag was veel makkelijker dan de onze.

Pleuni: *(kijkt Herman met grote verraste ogen aan)* Wat goed van jou, schat. *(ze slaat haar armen om hem heen en geeft hem 2 dikke zoen op zijn wangen. Die zijn nu helemaal rood van de lipstick)*

(Marlies fluistert Hilda iets in het oor. Hilda knikt, neemt de stift van haar over en gaat schuin achter het scorebord staan. Marlies af)

Hans: *(is hierdoor een klein beetje uit zijn doen. Hij kijkt Marlies na en trekt even zijn wenkbrauwen op als Hilda naast het bord komt staan)*

EEN KORTE SCENE UIT HET DERDE BEDRIJF

Thea: Wat hebben we gewonnen, Hans?

Hans: Niets.

Thea: Niets? Maar we waren toch sneller.

Hans: In deze ronde verdienen alleen de afvallers een prijs.

Thea: *(zwaar teleurgesteld)* Winnen wij 'n keertje. Krijgen we helemaal niks! *(snuift hard)*

Trudy: *(beetje achterdochtig)* En wat krijgen wij dan?

Hans: Marlies! Wát krijgen de afvallers van vanavond?

Marlies: *(haalt een kaart tevoorschijn)* De afvallers krijgen ieder een mountainbike.

Gijs: Fietsen? Wat moet ik nou met 'n fiets?

Hans: Ja, fietsen natuurlijk. *(iets te hard lachend)*

Trudy: Hij houdt niet van fietsen.

Hans: Maar fietsen is heel gezond, bakker Bolkema.

Gijs: Juist! Daar zeg je 't. Bákker! En bákkers moeten 's ochtends om vier uur op, hoor jongen. Denk je dan dat hij zin heeft om 's avonds te gaan fietsen.

Hans: Maar zondags toch wel.

Gijs: Zondags ga ik vissen.

Hans: Nou, dan komt het toch goed uit. Kan je op de fiets naar je stekkie.

Gijs: *(kijkt Hans even aan)* Eerst worden mijn bollen in de prullenbak gegooid en nu wordt ik nog belachelijk gemaakt ook. We stappen op, Trudy. *(staat op)*

Hans: Ja, begeleid jij onze gasten even naar de kleedkamer, Marlies.

Marlies: Met alle soorten van genoeg Hans. *(geeft Gijs een stevige arm en loopt naar de zijkant. Daar wachten ze op Trudy)*

Trudy: *(staat nog teleurgesteld naar Hans te kijken)* Dus nu is het afgelopen.

Hans: Ja, zo is het spelletje Trudy.

Trudy: *(lang niet meer zo fanatiek)* Nou ja, 't eh... is maar 'n... *(Hilda houdt meteen het bordje met "t is maar 'n spelletje" omhoog. Diep zuchtend)* Ja.

Gijs: Ja, kom je nou nog?

Trudy: Ik krijg toch nog wel een afscheidskus zeker. *(ze omhelst Hans stevig en kust hem boven op zijn mond. Brede glimlach)* Nou, dat was het alleen al waard. Worden die fietsen naar ons huis gestuurd?

Hans: Dat komt prima in orde. Marlies vertelt je zo meteen hoe alles in zijn werk gaat. Maar wij zien elkaar straks nog.

Trudy: O. *(grote blijde ogen)* Óóóóóóóó. Dus ik kan je straks nog een

keer zoenen.

Hans: Nou, ik geloof dat we voor vanavond wel genoeg gezoend hebben, Trudy.

Trudy: *(kijkt Hans even aan. Kort lachje)* Die Hans, altijd grapjes maken.

Hans: Geef ze nog een warm applaus, dames en heren. *(klappen. Trudy kijkt aangenaam verrast de zaal in en buigt overdreven en vele malen. Dan loopt ze naar Marlies, maar als het applaus (ongeacht hoe zwak!) aanhoudt gaat ze nog even terug om te buigen. Dan samen met Marlies en Gijs af)*

Hans: En dat waren Trudy en Gijs. *(Tinus en Rinus halen eenheid 3 en de 2 krukjes van toneel)* Dan gaat nu de finaleronde in.

Thea: Hoe gaat dat, Hans?

Hans: Ja, dat wilde ik net uit gaan leggen.

André: Als jij nou es even je mond houdt.

Thea: Nou ja, zeg. *(kijkt André nijdig aan)*

Hans: Jullie gaan een toneelstukje opvoeren.

Thea: O, dan moet je bij die daar niet zijn.

Pleuni: Ik denk bij hem hier ook niet.

Hans: Geeft niet. Jullie hoeven niet te kunnen toneelspelen. Des te leuker wordt 't.

André: O, we moeten dus voor gek staan.

Thea: *(harde stomp tegen zijn arm)* Doet toch niet zo negatief, jij!

Hans: *(haalt 2 kleurenveloppen tevoorschijn)* Hier heb ik twee enveloppen. In één zit de letter A. Wie die trekt begint. *(houdt Pleuni de enveloppen voor)*

Pleuni: *(pakt er een en maakt de envelop open)* Hier zit niks in, hoor schat.

Hans: Dan beginnen we met Thea en André. *(Marlies op)* Wil jij Pleuni en Herman even meenemen, Marlies? *(Marlies geeft Pleuni en Herman een arm en gedrieën lopen ze af)* Dan gaan we nu het volgende doen. Eén van jullie gaat een toneelstukje opvoeren. Wie van jullie wil dat het liefste doen?

André: Zij! Zij is het beste in toneelspelen. Ze doet de hele dag niet anders.

Thea: O, die man van mij kan toch zo overdrijven, hè.

Hans: Goed. Dan gaan we jou een koptelefoon opzetten.

(Marlies op met een klapstoel en een grote draadloze koptelefoon. Ze geeft de klapstoel aan Hans. Die zet hem in het midden, aan de voorkant van het toneel. Marlies laat André er opzitten (richting publiek) en zet hem de koptelefoon op)

André: *(schiert overeind en rukt de koptelefoon af)* Zeg, kan dat een beetje zachter.

Hans: Nee, nee, je mag niet alleen niets zien, je mag ook niets horen.

André: Met dit lawaai op m'n kop hoor ik straks helemaal niks meer!

Marlies: *(roept richting zijkant toneel)* Mag 't een ietsje zachter, jongens? *(zet de koptelefoon weer op André's hoofd)* Is het zo beter?

André: *(koptelefoon af)* Wat zeg je?

Marlies: Is het zo iets beter?

André: 't Is nog steeds 'n pokkeherrie, maar 't gaat er mee door.

Marlies: Goed zo. U moet uw koptelefoon nu ophouden tot ik hem er weer afhaal. *(zet hem de koptelefoon stevig op)*

Hans: *(gaat vlak achter André staan en schreeuwt)* Zo, ouwe jongen, wat heb jij een mooie trui aan. *(André reageert niet, maar trekt gedurende de hele tijd dat hij de koptelefoon op heeft een ontzettend chagrijnig gezicht)* Nou, hij hoort duidelijk niets meer.

Thea: Wat gaat er nu gebeuren, Hans? Toch niets engs, hè?

Hans: Jij mag zo meteen uit vijf enveloppen kiezen. In iedere envelop zit een beroep of een hobby. Dat moet jij dan voor je man uitbeelden en hij moet raden welk beroep of welke hobby je uitbeeldt. Begrijp je? *(Thea kijkt Hans dom aan)* Het is duidelijk dat je er niets van begrijpt. *(Thea schudt haar hoofd. Hans zucht)* Ik zal je een voorbeeld geven. Jij trekt bijvoorbeeld de hobby vissen. Nou, dan moet jij op een viskrukje gaan zitten en zogenaamd een hengel uitwerpen.

Thea: *(kijkt Hans nog steeds dom aan. Dan klaart haar gezicht op)* O, ik begrijp 't. Ik moet hem laten zien dat ik aan het vissen ben. *(Hans en Marlies knikken haar opgelucht toe)* Maar hoe kom ik dan aan een viskrukje en een hengel?

Hans: Ja, daar gaat het nu juist om. Je moet het doen met dingen, die niets, maar dan ook hélemaal niets met vissen te maken hebben.

Thea: Hè? Ó... Maar dan snapt hij er toch niets van.

Hans: En daarin zit 'm juist de kneep, Thea. Jij moet er voor zorgen dat hij het wél snapt. Snap je?

Thea: *(Thea kijkt Hans dom aan)* Nee, ik snap er helemaal niets van. Wil je 't me nog één keer uitleggen, alsjeblieft?

Marlies: We kunnen beter gewoon beginnen, Hans, dan begrijpt ze het misschien beter.

Hans: *(diepe zucht)* Ik denk dat je gelijk hebt. *(haalt de 5 enveloppen tevoorschijn en waaiert ze voor Thea uit)* Trek er een. *(Thea aarzelt tot twee maal toe en trekt er dan een uit zijn handen)* Maak 'm maar open en lees hardop welk beroep of hobby je moet uitbeelden.

Thea: *(leest teleurgesteld en een beetje wanhopig)* Een

Hoedenverkoopster?

Hans: Áh. Je hebt een beroep gekozen.

Thea: Ik heb niets gekozen. Jij hield me die enveloppen voor.

Hans: Ja, maar jij koos de envelop en nu moet je een hoedenverkoopster gaan uitbeelden.

Thea: (*wanhopig*) Maar hoe moet ik dat dan doen?

Hans: O, dat had ik je nog niet verteld. Er wordt hier zo meteen een grote kist met attributen neergezet.

Thea: 'n Kist met wát?.

Hans: Een kist met allerlei dingen erin, die jij mag gebruiken om je beroep als hoedenverkoopster uit te beelden. (*Rinus en Tinus zetten een grote kist vlak voor de schildersezal. Snel weer af*) In die kist zit alles. Je ziet maar wat je gebruikt. Alleen, je krijgt maar 10 seconden om het te pakken en je mag niet meer dan drie attribu... dingen eruit pakken.

Marlies: (*als Thea twijfelt opent ze het deksel*) Kom op, meid, je tijd loopt.

Thea: (*kijkt in de kist en haalt er een opklap visstoeltje uit*) Hé, d'r zit een visstoeltje in. Mag ik geen visser uitbeelden?

Hans: Nee. Hoedenverkoopster. Je hebt nog 5 seconden. (*Thea smijt het stoeltje op de grond en haalt een grote kleurrijke sjaal en een paar fel gele clowns schoenen uit de kist. Als laatste een geëmailleerde po*) De tijd is voorbij. (*Marlies sluit de kist*) Dan mag nu de koptelefoon af.

Thea: Wát? Mag ik niet eerst even oefenen dan?

Hans: Nee, nee. Alles moet spontaan gaan.

Thea: Maar daar ben ik helemaal niet goed in. In dingen spontaan doen. (*bordje met "Ááááááh" omhoog*)

Hans: Maar je gaat het toch zeker wel proberen?

Thea: Ja, natúúrlijk! (*Hilda maakt met het manuscript in haar handen klapbewegingen*)

Hans: Góedzo! Marlies! De kóptelefoon!

André: (*als Marlies hem de koptelefoon afdoet schrikt hij zich rot*) Ja zeg, had je me niet even kunnen waarschuwen. Ik schrik me 't lazarus.

Hans: Let goed op, André. Je vrouw gaat zo meteen een beroep uitbeelden. En jij moet raden welk beroep. Je mag er twee keer naast zitten, maar de derde keer moet 't goed zijn. Jullie kunnen daar 100 punten mee verdienen.

André: (*verbazing*) Gaat zij 'n beróep uitbeelden? Die meid heeft haar hele leven nog nooit iets uitgevoerd. Die kan niet zomaar een beroep gaan uitoefenen. (*verzuchtend*) Nou, die 100 punten kunnen we wel

op onze buik schrijven.

Hans: Kom, kom, André. De zaak optimistisch blijven bekijken. (*Marlies laat hem opstaan en zet de klapstoel zo, dat hij goed kan zien wat Thea er van bakt*) Bedenk goed, je mag maar drie keer raden. De derde keer moet goed zijn.

André: En als ik het nou de eerste keer al raad?

Hans: Ja, dat zou natuurlijk helemaal fantastisch zijn.

André: (*geërgerd*) Nou, zég dat dan.

Hans: (*zucht diep*) Begin maar, Thea.

André: (*Thea slaat de sjaal om en stapt in de clowns schoenen*) De vrouw van Pipo de Clown, hoe heette dat mens ook alweer?

Hans: Nee, da's niet goed.

André: Áh, ik weet 't. Mámma Loe.

Hans: Nee, de vrouw van Pipo de Clown is niet goed.

André: (*Thea zet de po op haar hoofd*) Zuster bloedwijn.

Hans: Ook niet goed. Je mag nu nog maar één keer raden.

André: Doe 't dan eens een keer góed, méns.

Thea: Ja, ik doe m'n uiterste best. Let goed op hoe ik dit ding op mijn hoofd zet.

Hans: Nee, nee, nee, nee, d'r mag niet bij gepraat worden.

André: (*Thea zet enkele malen achter elkaar de po op haar hoofd en geeft hem dan aan André, Daarna houdt ze haar hand op*) O, je bent een knettergekke bedelaarster.

Hans: Nee, ook niet goed. Helaas, jullie hebben geen 100 punten verdiend. (*bordje met "Áááááááh" omhoog*) Thea beeldde 'n hoedenverkoopster uit.

André: Ja, hoe moet ik dat nou raden.

Thea: Ik deed deze hoed toch op en af. En gaf hem jou. En daarna vroeg ik je die hoed te betalen.

André: Hóéd? Hóéd? Dit is een píespot, hoor.

Thea: Jij hebt ook geen greintje fantasie, jij.

André: Ja en jij iets teveel. Een hoedenverkoopster met clowns schoenen aan.

Hans: Ja, Thea, waarom had je die clowns schoenen eigenlijk aangetrokken?

Thea: Ja zeg, ik kreeg nogal veel tijd om iets uit te zoeken.

Hans: Maar ik heb goed nieuws voor jullie. Voor de originaliteit krijgen jullie 50 punten. (*klappen. Marlies streept de 35 door en zet er 85 onder*)

Thea: (*opgetogen*) Hoor je dat, André, we krijgen dankzij mijn spontane gedoe toch nog 50 punten.

André: Ja, moet ik nou gaan staan dansen en juichen. (*Marlies pakt*

hem de po af en doet hem terug in de kist. Evenals de clowns schoenen, de sjaal en het visstoeltje)

Hans: Nou! Dat moet je toch niet onderschatten, André. Als Pleuni en Herman geen punten halen staan jullie bovenaan.

Thea: O, die man van mij is nooit es tevreden. *(geeft Hans een stevige arm)* Wij hebben al zo goed als die cruise gewonnen schat?

NOG EEN KORTE SCENE UIT HET DERDE BEDRIJF

Pleuni: *(Herman loopt, met de hockeystick in zijn handen, half gebogen en overdreven voorzichtig, hoog op zijn tenen over het toneel en kijkt naar links en rechts. Hij maakt daarbij hele rare stappen en gaat het halve toneel over. Draait zich dan om, houdt een hand boven zijn "ogen" en doet alsof hij heel ver wil kijken. Kijkt in een snelle pas naar links en dan een snelle draai en weer 3 hele rare passen naar links en doet dan (heel overdreven) net alsof hij iets heeft ontdekt)* Hij is een dorpsidioot.

Hans: Fóut! Let goed op Pleuni. Want wat ie uitbeeld doet je man heel goed. Het enige wat jij nog maar hoeft te doen is te raden waar hij mee bezig is. Dat is alles. Gebruik je fantasie, Pleuni.

Pleuni: *(Herman loopt naar de kist en probeert met de stick het deksel open te wrikken. Hij kijkt blij, als het deksel daardoor op een kier komt te staan. Opent de kist, laat de stick op de grond vallen en pakt een groot rood dames-korsetje, met bengelende jarretels. Stopt die onder zijn jasje en loopt daarmee naar de zijkant van het toneel. Pleuni komt overeind en roept hard:)* Hij is aan het stelen. Hij is een díef!

Hans: Je bent heel warm Pleuni. *(maakt met zijn handen bewegingen dat ze door moet gaan)*

Pleuni: *(kijkt Hans nu met hele grote ogen aan)* Hij is 'n Inbréker! Hij is 'n ínbréker.

Hans: Maar dat is goed! (Hilda steekt het bordje met: **GEWÉÉÉÉÉÉLDIG!** omhoog. Als het publiek het enthousiast heeft geroepen) Ja, inderdaad dit is geweldig. Maar niet alleen geweldig...(Hilda steekt het bordje met: **FANTÁÁÁÁÁÁSTISCH!** Omhoog. Als het publiek het enthousiast heeft geroepen) Ja óók Fantastisch. En dit was niet gewoon fantastisch, dit was heel erg... (Hilda steekt nogmaals het bordje met: **FANTÁÁÁÁÁÁSTISCH!** Omhoog. Als het publiek het weer enthousiast heeft geroepen) fantastisch! Wat een enthousiast publiek bent u. U bent allemaal, níemand uitgezonderd... (Hilda steekt opnieuw het bordje met: **FANTÁÁÁÁÁÁSTISCH!** Omhoog. Als het publiek klaar is met... **FANTÁÁÁÁÁÁSTISCH!** ...te roepen voor zichzelf komt Pleuni pas

weer in actie)

Pleuni: *(Ze omhelst Herman, die zijn beha aan het afpellen is)* Dat heb je goed gedaan schat. *(Ze kust hem enkele malen op beide wangen. Dan geeft ze Hans ook een paar zoenen op zijn wangen en één korte op zijn mond en roep nu dubbel zo enthousiast)* Nou hebben we 150 punten, schat. Want je moet toch toegeven dat hij het verschrikkelijk leuk heeft gedaan.

Hans: Nee, nee, nee... 100 punten, geen punt meer. *(Marlies zet een streep door de 30 en zet er 130 onder)* Want als er goed geraden wordt is de originaliteit niet meer van belang.

Pleuni: *(beetje beteuterd)* O... Nou ja, zolang we maar meer punten hebben dan dat andere stel. *(wil Herman weer gaan zoenen, maar die weert haar af. Pleuni kijkt met overdreven blijde ogen naar Hans)* Hebben we nou de cruise gewonnen, schat?

Hans: Nee, nee. Er komt nog een spel.

NOG EEN KORTE SCENE UIT HET DERDE BEDRIJF

Hans: *(iets te hard lachen)* Ik merk 't al, André zit te popelen om te beginnen. Wel, de belangrijkste factor van de laatste ronde is... wie van jullie wordt het lijdend voorwerp?

Thea: *(tot André)* Wát worden we?

Hans: Het gaat namelijk als volgt. Eén van jullie krijgt een opdracht. En het gaat er nu niet om of je de opdracht uitvoert en volbrengt. Nee, het gaat erom hoelang men deze opdracht volhoudt. *(kijkt ze alle vier een voor een aan)*

Pleuni: Maak 't vooral spannend, schat.

Hans: Je zegt het heel goed Pleuni. Dáár draait het in de laatste ronde allemaal om. Dus... Wie biedt zich aan als lijdend voorwerp?

Thea: *(beetje achterdochtig)* Wat moet je dan als, eh... zo'n lijdend voorwerp allemaal doen?

Hans: *(boosaardige grijns)* Jááááá, dat verklappen we natuurlijk niet. Het enige dat ik verklap is dat jullie een heleboel punten kunnen halen. En lukt 't je het maximum te behalen. Ja, dan moet het andere koppel dat nog maar voor elkaar krijgen.

Thea: *(overdreven enthousiast)* Hoor je dat, André. We kunnen 'n heleboel punten verdienen. Ik wordt dan wel 't, eh... hoe noemde je dat ook alweer?

Hans: Het lijdend voorwerp. Dus jij biedt je aan Thea? *(Thea knikt vol overtuiging)* Maar dat vind ik... *(hand achter zijn oor. Hilda steekt het bordje met: **GEWÉÉÉÉÉÉLDIG!** omhoog)* Juist ja. Dat vinden we met z'n allen geweldig dapper van je, Thea.

Thea: (*achterdochtig*) Dápper? Hoe bedoel je dat precies? Wat moet ik dan doen? Toch niet iets engs, hè?

Hans: Zoals ik al zei, we verklappen niets. Maar hoe meer je durft, hoe meer punten je haalt. Én... hoe dichter je bij het winnen van die prachtige cruise komt.

Thea: O, die wil ik zeker winnen.

Hans: Dus het staat vast?

Thea: Wát? Wát staat vast?

Hans: Dat je het lijdend voorwerp wordt en iedere opdracht vervult die ik je opdraag, zónder vragen te stellen.

Thea: Hè?... O... Ja, wacht-es even... (*kijkt André aan*)

André: (*die knikt haar bemoedigend toe*) Jij wilde perse aan deze kwis meedoen. Nou moet je doorgaan ook.

Thea: (*aarzelt nog heel even. Knikt dan zeer kordaat*) Góed! Ik dóe 't!

Hans: Nou, maar dat vind ik... (*hand achter zijn oor. Hilda steekt het bordje met: FANTÁÁÁÁÁSTISCH! omhoog*) Juist ja, fantastisch! Dat is dan geregeld. Máár, we hebben er nóg een nodig. (*wendt zich tot Pleuni en Herman*) Wie van jullie wordt het lijdend voorwerp?

Pleuni: (*wijst meteen met een priemende vinger Herman aan*) Hij.

Herman: Waarom ik?

Pleuni: Omdat ik jou aanwijs, schat.

Herman: (*terwijl hij zijn armen over elkaar slaat*) Ik denk er niet over.

Hans: Dan is het heel eenvoudig. Als niemand het lijdend voorwerp wil zijn hebben Thea en André gewonnen.

Thea: (*geeft een harde krijs. Grote blijde ogen en ze stompt André tegen zijn arm aan*) Hoor je dat André? Wij hebben de cruise gewonnen?

Pleuni: Helemaal niet. Dan doe ik 't wel. (*kijkt nijdig naar Herman*)

Hans: Dames en heren wat vinden we hiervan? (*Hilda houdt het bordje FANTÁÁÁÁÁSTISCH! omhoog*) Nog één keertje. Wat vinden we van het dappere besluit van Pleuni? (*hand achter zijn LINKEROOR. Hilda houdt het bordje: GEWÉÉÉÉÉLDIG! omhoog. Daarna nog een keer (RECHTEROOR) het bordje: FANTÁÁÁÁÁSTISCH! (Dan nog één keer het LINKEROOR): GEWÉÉÉÉÉLDIG!*) Júist, ja! Marlies, wil jij de heren dan even meenemen?

Marlies: Natuurlijk. (*steekt haar ellenbogen naar buiten*) Als de heren zo vriendelijk willen zijn? (*Herman en André geven haar een warme arm en gedrieën gaan ze af. Even later komt Marlies weer op. Ze heeft een nieuw stuk wit karton in haar hand. Ze zet het oude stuk karton achter de ezel en het nieuwe erop. Schrijft links "PLEUNI/HERMAN" en eronder 130. Rechts schrijft ze: "THEA/ANDRÉ" en eronder 85*)

Hans: Als de dames nu even naast me willen komen staan, dan leg ik de procedure van het spel uit. *(hij legt zijn armen om hun schouders)* Weten jullie wat hier nou zo grappige aan is? Jullie mannen denken dat jullie 'Het Lijdend Voorwerp' zijn en dat zij er onderuit zijn gekomen. Máár het is precies andersom. Zij zijn 'Het Lijdend Voorwerp'. Zij gaan zo meteen de klappen in ontvangst nemen.

Thea: *(grote geschrokken ogen)* Gaat er geslagen worden dan? Daar houdt mijn man niet van, hoor. *(lacht verlegen)* Ja, ik weet dat, want ik heb 'm een keer een geweldige lel op z'n wang gegeven. En toen werd hij me toch boos.

Hans: Néé! Er wordt niemand geslagen.

Thea: O, dan is het goed. Maar wat gaat er dan gebeuren?

Pleuni: Als je 'm nou effe uit laat lulle schat, dan gaan we dat van Hans horen. *(Thea kijkt Pleuni nijdig aan)*

Hans: Ja, laat mij nu even uitlu... prátén! Uitpraten! Dat lijkt me inderdaad het beste. Het *lijdende voorwerp* moet iets ondergaan. Wie van de twee dit nu het langst volhoudt is de winnaar.

Thea: En die wint de cruise.

Pleuni: Hou nou eens effe op over die rot cruise. Probeer jij nou eerst maar-es te winnen. *(Thea kijkt Pleuni nijdig aan)*

Hans: *(terwijl hij weer de 2 enveloppen tevoorschijn haalt, waarin één de "A" zit)* Wie van jullie de envelop met de letter A trekt begint. *(hij laat eerst Pleuni een envelop pakken, daarna Thea)*

Pleuni: Ik heb geen letter, schat.

Thea: Ik heb de Á!

Hans: Dan beginnen we met Thea en André. Wil jij Pleuni meenemen, Marlies?

Marlies: Metéén! *(steekt haar ellenboog uit. Pleuni haakt in en samen gaan ze af)*

Hans: *(Tinus rijdt een schandpaal op wieltjes het toneel op. Hij zet het 'geval' vooraan, op het midden van het toneel (de voorkant naar het publiek gericht) en gaat weer snel af)* Dank je, Tinus.

Thea: *(kijkt er met grote ogen naar)* Wat? Wat is dat voor iets? En, eh, waar is dat voor, Hans?

Hans: Dit is een schandpaal, Thea. Daar werd in de middeleeuwen tuig en geboefte in gestopt. *(hij doet het bovenste gedeelte omhoog)* Kijk zó! *(Hans legt zijn hoofd en polsen in de onderste "kuiltjes". Marlies, die opkomt versnelt haar pas en sluit glimlachend het bovenste gedeelte)* En dan mocht de bevolking de boef bespuwen en met rotte eieren en tomaten naar hem gooien. *(Marlies opent het bovenste gedeelte weer. Hans grijnzend eruit)*

Thea: *(kijkt Hans met grote ogen aan)* Daar ga je toch zeker niet mijn

man instoppen, hè?

Hans: Ja, wil je nou die cruise winnen of niet?

Thea: Jawel... Maar...

Hans: Een cruise van vier weken, Thea.

Thea: Ja, maar...

Hans: Langs de mooiste eilanden van Europa.

Thea: Ja, maar...

Hans: Geheel verzorgt. Jullie hebben je eigen suite, badkamer en roomservice.

Thea: *(zucht diep)* Hoelang moet hij daar in staan dan?

Hans: Hoe langer jouw man hierin blijft, hoe meer punten jullie gaan halen. Blijft hij er de maximum van 5 volle minuten in staan dan hebben jullie 1000 punten verdiend.

Thea: *(nog een klein beetje achterdochtig)* En daar hoeft hij alleen maar vijf minuten voor in dat ding daar te staan?

Hans: Ja, als het zo makkelijk was, zouden we jullie de tickets voor de cruise gewoon via de mail kunnen toesturen.

Thea: *(bezorgt benepen stemmetje)* Maar wat gebeurt er dan?

Hans: Dat zie je zo meteen wel, Thea. Het lijkt me het beste dat we nu even André halen, Marlies. *(Marlies af)*

Thea: Maar wat zie ik dan zo meteen wel? Mijn man is echt niet van plan om in dat ding daar te gaan staan, hoor.

Hans: O, dat heb ik in deze show al zo vaak gehoord. *(arm om Thea's schouders)* Je moest eens weten wat mensen allemaal doen om een luxe cruise te winnen.

Thea: O, maar ik heb 'r ook álles voorover. Maar mijn André... *(diepe zucht)* Da's 'n heel ander geval.

Hans: *(Marlies met André aan haar arm op)* Aáááh! Daar hebben we André. *(leidt André tot vlak voor de schandpaal)* Wat denk je dat dit is, André?

André: Een schandpaal. Daar werden vroeger dieven en ander gespuis in gezet.

Hans: En dat is helemaal juist. Marlies! 100 Bonuspunten voor André en Thea. *(Hilda maakt met het manuscript in haar handen klapbewegingen. Marlies streept de 85 door en zet er 185 onder)*

Thea: *(kijkt met grote blijde ogen van Hans naar André en gaat voor het scorebord staan)* Zie je dat, André. We hebben er 100 punten bij.

Hans: Ja. André raadde in één keer wat dit voor een ding was. Hoe is de stand nu, Marlies?

Marlies: Pleuni en Herman 130 punten. Thea en André 185.

Hans: Jullie staan dus voor.

Thea: *(overdreven blij, ze geeft André een arm en drukt zich dicht tegen*

hem aan) We staan vóór, André, we staan vóór!

André: Nou, ik vertrouw dit zaakje niet. Wat is de bedoeling van dat ding hier?

Thea: Daar moet jij in gaan staan lieverd. *(als André haar met ogen aankijkt, alsof hij er van overtuigd is dat het bij haar niet helemaal meer spoort, geeft ze hem een por in zijn zij)* Je gaat toch niet moeilijk doen, hè? Gewoon even je hoofd en je handjes erdoor en wij hebben zo goed als deze cruise gewonnen.

Hans: *(als André hem wantrouwend aankijkt)* Ze zit op de goeie weg, André. Jullie stáán voor. En als jij in die schandpaal gaat staan zijn jullie al een heel end op weg om die prachtige cruise te winnen.

André: *(nog steeds een beetje achterdochtig)* Hoef ik alleen maar in dit ding te gaan staan, dan?

Thea: Ja. En als je dat vijf minuten doet krijgen we 1000 punten. Nou, dan haalt dat vreselijke mens ons nooit meer in. *(als André twijfelt)* Een cruise van vier weken, lieverd. We krijgen een hele mooie grote suite met badkamer. VÍer wéken! Sáámpjes. Gezéllig toch! *(geeft hem een dikke kus op zijn wang)*

André: *(aarzelt nog heel even)* Nou, goed dan. *(Marlies helpt hem in de schandpaal. Dan sluit ze, samen met Hans de scharnieren aan beide kanten)*

Hans: *(grote grijns)* Zo, nu kan je er niet meer uit.

André: En zo moet ik vijf minuten blijven staan? Hmf. Ik kan niet zeggen, dat ik in een makkelijke houding sta zo. *(wiebelt met zijn handen en beweegt, moeizaam zijn hoofd)*

Hans: *(boosaardige grijns)* Als je het zolang uithoudt uiteraard.

André: *(fronst zijn wenkbrauwen)* Hoe bedoel je dat?

Thea: *(met een bezorgd en benepen stemmetje)* Ja, hoe bedoel je dat, Hans?

Hans: *(boosaardige grijns)* Het publiek mag in die vijf minuten eieren naar je man gooien.

André: Wát! *(hij probeert gelijk zijn handen uit de gaten te wurmen. Maar dat gaat uiteraard niet...)*

Thea: *(kijkt met grote ogen en openhangende mond van Hans naar het publiek, dan naar André en weer naar Hans)* Het publiek? *(wijst de zaal in)* Ál die mensen? *(Hans knikt grijnzend)* Maar hebben die dan allemaal eieren in hun zakken en tasjes zitten?

Hans: *(lachend)* Nee, nee, die worden nu uitgereikt. *(het LICHT in de zaal gaat aan en Tinus en Rinus komen op met ieder 10 op elkaar gestapelde grijze kartonnen eierhouders, waarin alleen in de bovenste eierhouder 24 eieren zitten. De dozen moeten natuurlijk wel zó gestapeld worden dat het lijkt alsof ze allemaal vol met eieren*

zitten!)

André: Ik wil hier onmiddellijk uit. *(begint nu met zijn handen te rukken)*

Thea: *(met nog steeds dezelfde verbazing)* Gaan er écht eieren worden uitgedeeld? *(Rinus en Tinus lopen naar de beide trapjes, (als die er zijn, anders langzaam naar de voorkant van het toneel)*

Hans: *(met een brede glimlach)* Wat denk jezelf, Thea?

Thea: *(kijkt Hans even bedenkelijk aan)* Volgens mij worden we hier vreselijk in de maling genomen.

Hans: En dat is hélemaal juist! Opnieuw 100 bonuspunten voor Théa en André! *(Tinus en Rinus zetten al hun eier-houders naast de ezel neer en gaan af. Marlies streept de 185 door en zet er 285 onder. Thea kijkt verheugd naar Marlies, maar dan weer achterdochtig naar Hans)* Jullie zijn inderdaad op een vreselijke manier in de maling genomen. En dat heb jij goed geraden. Vandaar die extra 100 punten.

Thea: *(meteen weer blij)* Hoor je dat, André, we hebben er weer 100 punten bij.

André: *(kijkt haar nijdig aan)* Ik wil hier uit Thea!

Hans: Had je 't je voor kunnen stellen, Thea? Alle mensen in de zaal met een ei in hun handen?

Thea: Volgens mij hadden ze nooit gegooid.

Hans: O, maar daar zijn we zo achter hoor. Dames en heren? Hadden jullie gegooid? *(Ik weet bijna zeker dat minimaal 90% van het publiek in deze situatie volmondig JA! roept. Peter vd B.)* Je hoort 't, Thea, je man had onder de eierstruif gezeten. *(het ZAALLICHT gaat weer uit)*

Thea: Wááronder?

Hans: De eier-kliederzooi.

Thea: *(overdreven ernstig)* O, maar dat had mijn man helemaal niet leuk gevonden.

André: Néé! Dat had ik zéker niet. Maak deze schandpaal open Thea!

Hans: Het publiek gooit dus geen eieren naar je man. *(Thea en André blazen opgelucht lucht uit. Boosaardige grijns van Hans)* Maar jij wel. *(als Thea Hans weer met grote ogen en openhangende mond aankijkt)* Ja, jij gaat wel met eieren naar je man gooien Thea.

Thea: *(zo onnozel als maar mogelijk is)* Ja? Doe ik dat?

Hans: *(met een boosaardige grijns)* Ik weet het bijna zeker Tea. Jij wilt die cruise veel te graag winnen.

André: Nou, maar ik niet!

Thea: *(benepen stemmetje)* Het zijn maar een paar eitjes lieverd. En ik beloof je dat ik mijn uiterste best doet al je kleren heel schoon te wassen.

André: *(hard snuivend)* Je laat 't uit je hoofd hoor!

Hans: Luister André. Je vrouw krijgt 5 vragen. Als ze die allemaal goed beantwoord dan hoeft ze niet één ei naar je te gooien. En krijgen jullie een heleboel punten extra.

Thea: Nou, hoor je het nou lieverd? Als ik alle vragen goed heb, dan...

André: *(met ingehouden woede)* Ik zeg het je nog één keer Thea. *(wat harder)* Maak dit duivelse geval open!

Thea: *(negeert haar man)* Hoeveel punten krijgen we dan extra Hans?

André: Je haal 't niet in je hoofd door te gaan, hè!

Thea: *(overdreven enthousiast)* Ik kan het lieverd. Ik voel dat ik het aankan. Ik weet al die 5 vragen goed te beantwoorden. Geloof me nou toch. Wij gaan die cruise winnen lieverd! Écht waar!

Hans: *(richt zich tot het publiek)* Wat vinden jullie van deze instelling? *(hij houdt zijn beide handen achter zijn oren. Hilda steekt het bordje met: **GEWÉÉÉÉÉÉLDIG!** omhoog)* Juist, dat dacht ik ook.

Thea: *(is nu in een stemming van onoverwinbaar)* Doen we het lieverd? Doen we het?

André: Joh, schei toch uit. Jij bent te stom om al die vragen goed te hebben.

Thea: Maar dat maakt toch niet uit. Als ik er een fout heb gooi ik dat ei er toch gewoon naast.

Hans: *(boosaardige grijns)* Zeg Thea, ik moet je nog iets vertellen.

Thea: Nóg iets? Je gaat het toch niet nóg erger maken hè Hans?

Hans: Luister Thea... Voor ieder ei, waarmee je je man raakt, krijgen jullie 100 bonuspunten extra.

Thea: O... *(kijkt enthousiast naar André)* Hoor je dat lieverd. We kunnen nog veel meer punten verdienen.

NOG EEN KORTE SCENE UIT HET DERDE BEDRIJF

Hans: De laatste vraag Pleuni. Wat meet de barometer?

Pleuni: Já! Wármte natuurlijk.

Hans: Fóut! Een barometer meet de luchtdruk. *(bordje met: "Áááááááh" omhoog. Marlies streept de 15 door en zet er, een stuk groter 20 onder en trekt daar een cirkel omheen)* Hoeveel tomaten zijn dat bij elkaar, Marlies?

Marlies: Pleuni had 4 vragen fout. Dat zijn dus 20 Tomaten.

Hans: 20 Tomaten, Herman. Denk je dat je dat aan kan?

Herman: *(overdreven diepe zucht)* Ik zal wel moeten.

Hans: Zo mag ik het graag horen. Dit is de ware spirit. Dames en heren, wat denkt u van een warm applausje voor Herman.

Pleuni: Moet ik nou *(wijst naar het kistje tomaten)* 20 van die tomaten jongens naar hem gaan gooien, schat?

Hans: Dat zou jij wel willen, hè Pleuni. Nee, daarvoor gaan we het publiek inschakelen. Mag het zaallicht aan?

(ZAALLICHT aan)

Kitty: *(zo gauw het licht aan is springt ze overeind, haar vinger hoog in de lucht)* Ík-ík-ík- ík-ík-ík- ík-ík-ík!!!!!!!

Hans: Als ik het goed begrijp dan hebben we een enorm enthousiaste tomaten gooister in de zaal.

Kitty: *(springt op en neer, haar nog steeds uitgestoken arm heen en weer zwaaiend)* Mág ik-mág ik-mág ik?

Hans: Wat denk jij ervan, Marlies?

Marlies: *(grijnzend)* Zo'n enthousiast iemand mogen we niet negeren, Hans.

Hans: Dan zou ik zeggen. Komt u maar naar boven, mevrouw. *(is er geen trapje, dan wordt Kitty door Hans op het toneel getrokken)* En met wie heb ik het genoeg?

Kitty: Kitty. Kitty van Donselaar. En alsjeblieft geen ge-u, daar heb ik zo'n hekel aan. Gewoon Kitty. *(als Hans haar een hand wil geven)* Ja, kom nou zeg, je gaat me toch zeker geen hand geven, Hans? Ik kijk iedere week naar jouw show. Ik vind je zo'n heerlijke knaap. En nou ontmoet ik je eindelijk eens live en dan wil je mij een hand gaan geven? Maak het nou een beetje. Kom op jij. *(omhelst Hans stevig en geeft hem 2 dikke klapzoenen op zijn wangen)* Zo, die heb ik alvast binnen. *(kijkt triomfantelijk de zaal in)*

Hans: Dames en heren. Kitty van Donselaar. Geeft u haar een warm applaus. *(klappen. Kitty buigt enkele malen overdreven diep)* En vertel me eens, Kitty? Vanwaar dit enthousiasme?

Kitty: O, ik wil dit al jaren doen. Iets stevigs naar een man gooien.

Hans: We hebben het hier wel over tomaten, Kitty.

Kitty: Maakt mij niet uit. Als ze maar lekker uit elkaar spatten.

Hans: Heb je dan zo'n hekel aan mannen, Kitty?

Kitty: Welnee. Ik ben dól op ze. Maar als ik 't ze eens voorstel, om eh...

Hans: ...iets stevigs naar hun hoofd te gooien.

Kitty: Já! Dan worden het meteen van die zielenpoten en trekken ze zich terug.

Hans: En vind je dat gek Kitty?

Kitty: Já! Dat vind ik gek ja! Als ze er mij toch een groot plezier mee doen. Waarom dan niet? Ik doe genoeg voor die mannen. Ze hoeven maar te kikken en sta al voor ze klaar. Laatst wilde een man nog dat ik 'm...

Hans: Ik begrijp je Kitty.

Kitty: Daar ben ik dan blij om, Hans. Neem nou mijn huidige vriendje. Die zegt me, dat hij van dat gooien helemaal niets begrijpt. (*obstinaat*) Die jongen begrijpt trouwens zoveel niet. Zo wilde hij ook al niet mee doen aan deze kwis. (*bordje met: "Áááááááh" omhoog*) Ja, en toen kon ik natuurlijk ook niet meedoen hieraan en die mooie cruise winnen. (*bordje met: "Áááááááh" omhoog*)

Hans: Nou, ik ben er van overtuigd dat we van je hadden genoten, Kitty. En die vriend? Is dat serieus?

Kitty: Ben je gek, zeg. Ik heb het vanmiddag nog met 'm uitgemaakt. Hij kan de boom in.

Hans: O, ik zou nog urenlang met je willen blijven kletsen Kitty, máár we moeten weer verder.

Kitty: Begrijp ik toch. Verdien ik nog wel een prijs met het gooien van die tomaten?

Hans: Nee Kitty, dat zit er niet in. (*bordje met: "Áááááááh" omhoog*)

Kitty: (*is heel even teleurgesteld*) O... Nou, geeft niet hoor. (*weer vrolijk*) Het gooien is dan mijn prijs. Waar moet ik gaan staan, Hans?

Hans: Hó, hó, hó, niet zo hard van stapel lopen Kitty. Ik moet eerst nog het een en ander uitleggen. Voor iedere, door jou raak gegooide tomaat krijgen Pleuni en Herman 100 bonuspunten. En iedere 100 bonuspunten staan gelijk met 100 euro. Dat geld is bedoeld als zakgeld tijdens jullie cruise. Kitty mag 20 tomaten gooien. Dus reken maar uit. Als ze allemaal raak zijn dan...

Pleuni: Dan hebben we 2000 euro in de pocket. (*brede grijns*) Ja, in rekenen ben ik altijd heel goed geweest.

Kitty: Ja, maar da's niet eerlijk. Ík gooi die tomaten.

Pleuni: (*legt een arm om de schouders van Kitty*) Weet je wat schat, gooi je d'r meer dan 10 raak, krijg je van mij 200 euro.

Kitty: (*geeft Pleuni een stevige kus op haar wang*) Kijk, dát klinkt even anders. Ja, vrouwen onder elkaar hè?

Hans: Ja, maar wacht even. Jullie hebben nog niets verdiend.

Pleuni: (*zij loopt tijdens de volgende scène steeds met Hans, Kitty en Marlies mee*) Maar dat duurt niet lang meer, schat.

Kitty: Reken maar van yés, meid! Waar zijn die tomaten? (*loopt naar het kistje*)

Hans: Ho, ho, ho! We gaan dit natuurlijk wel volgens de regels doen. (*Kitty, die net een tomaat wilde pakken bevriest midden in haar handeling, komt langzaam overeind en kijkt Hans vragend aan*) Ja, ja, volgens de regels, anders wordt het een zootje Kitty. Wat we eerst gaan doen is de schandpaal op z'n plaats zetten. (*hij rijdt de schandpaal met een flinke vaart over het toneel. Herman heeft moeite mee te lopen. Als de schandpaal aan de zijkant van het toneel*

staat kijkt Hans even van een afstandje of hij goed staat)Ja, dat is prima. Hoe vindt u onze Herman erbij staan, dames en heren? (Hij houdt weer een hand achter zijn oor. Hilda steekt het bordje met: **GEWÉÉÉÉÉLDIG!** omhoog) Dat had ik ook gedacht. Marlies? Jij houdt het kistje beet. *(als Marlies het kistje heeft opgepakt)* En nu kom je hier naast mij staan. En jij, Kitty aan deze kant naast me. Op mijn teken gooi je één voor één de tomaten. En in series van 5. Dan kunnen we de telling goed bijhouden. Ben je er klaar voor, Herman? *(Herman knijpt zijn ogen dicht)* Dan zou ik zeggen: Gooi de eerste tomaat, Kitty.

Kitty: *(pakt, na enige aarzeling de **kunststof tomaat** uit het kistje, weegt hem in haar hand en knijpt er zachtjes in)* O, maar dit zijn hele fijne jongens. Lekker zacht. Die spatten goed uit elkaar. *(tong schuin uit haar mond en één oog dicht houdend. Ze start de gooibeweging)*

Hans: Wácht!

Kitty: *(bevriest midden in haar handeling en kijkt Hans geïrriteerd aan)* Nou moet je me niet uit mijn concentratie halen, Hans.

Hans: *(boosaardige grijns)* Ja, maar ik krijg ineens een briljant idee. Als we deze schandpaal nu eens... *(hij rijdt de schandpaal weer in een vaartje naar de voorkant van het toneel. En draait hem daar zo, dat Herman met zijn rug naar het publiek toestaat. Dan leidt hij Kitty zo ver mogelijk van de schandpaal af, als op het toneel mogelijk is, maar wel recht voor Herman. Marlies gaat met haar kistje vlak naast Kitty staan)* En nu zo hard mogelijk gooien, want je weet, voor iedere raak gegooide tomaat krijgen zij 100 euro en voor meer dan 10 goedgeraakte tomaten krijg jij 200 euro.

Kitty: Ja, dat gaat toch nog steeds door, hè?

Pleuni: Wat ik beloof dat kom ik ook na, schat. Weet je wát? Ik maak er 300 van.

Hans: Goed! Dan nu geen getreuzel meer. Tellen we mee, mensen? We beginnen bij Tien, om het spannend te maken. Daar gaan we. Tien! Négen! Acht! Zéven! Zés! Víjf! Vier! Drie! Twéé! *(Kitty gaat ver met haar arm naar achteren, tong uit haar mond en één oog dicht)* Wácht!

Kitty: *(zakt volledig in elkaar)* Wat nóu weer?

Hans: Hou je er wel rekening mee dat, als je mis gooit je iemand uit het publiek raakt.

Kitty: Nou? En wat dan nóg?

Hans: Nou, ik denk niet dat ze dat leuk zullen vinden.

Kitty: *(gaat naast de schandpaal staan en richt zich tot het publiek)* Maakt u zich zorgen om de door mij gegooide tomaten? *(als het publiek **NÉÉÉÉÉ roept)*** Dat had ik ook gedacht. Vertrouwt u maar

op mij, ik mis nooit! **(als het publiek JÁÁÁÁÁ roept)** Dat meent u niet? Dus u wilt dat ik niet gooi en dat Pleuni en Herman hun cruise niet winnen? **(nog voordat het publiek hierop ook maar kan reageren, reageert Kitty onmiddellijk!)** Dat had ik ook gedacht! Ik vind u een geweldig publiek. Zo, dat mag ook wel eens gezegd worden. *(ze loopt meteen weer naar haar plek)* En nou ga ik gooien.

Hans: Néé, néé, néé, we gaan het publiek hierbij betrekken Kitty.

Kitty: Ja, ik wil nou eindelijk wel eens gooien hoor Hans.

Hans: Dat kan. Maar het publiek doet hier aan mee. Mag het zaallicht aan alsjeblieft? *(het zaallicht gaat aan)* Goed dan. Tellen we allemaal mee, dames en heren? Tien! Négen! Acht! Zéven! Zés! Vijf! Vier! *(Kitty gaat in de houding staan, haar arm ver naar achteren, tong uit haar mond en één oog dicht)* Drie! Twee! *(Kitty gaat nog verder met haar arm achteruit)* Één! *(ze gooit de... kunststof tomaat over de schandpaal heen ver de zaal in. (Ik schrijf op dit moment dit stuk en zie de beelden voor me. Ik weet zeker dat er gegild wordt door het publiek. Een situatie die door de spelers, maar ook de mensen in de zaal niet gauw vergeten wordt... Peter v/d B.)(Als degene die in de zaal de tomaat heeft gevangen hem terug naar het toneel gooit wordt die door degene, die er het best voorstaat gevangen. De groep moet zelf maar bepalen of men hem nogmaals de zaal ingooit. Let wel dat je dan een 'poppenkasteffect' krijgt.*

Kitty: *(Als het publiek in de zaal is uitgelachen pakt Kitty een nieuwe tomaat uit het kistje)* Ik moet iets lager mikken dit keer. *(Ze maakt alle gezichtsuitdrukkingen en handelingen opnieuw)*

Hans *(pakt heel snel) de tomaat uit haar hand. Kitty gooit met een lege hand. Ze kijkt Hans nijdig aan)* Je had toch niet écht gedacht dat we dat toe zouden laten, hè? De tweede tomaat hadden ze echt niet zo keurig opgevangen. En we willen beslist niet dat het publiek onder de rooie tomatenstukjes komt. Je mag je ogen weer open doen, Herman.

Herman: Is het al voorbij? *(klein beetje verbazing)* Heeft ze alle 20 tomaten misgegooid?

Kitty: *(heeft er zwaar de pest in)* Nee, er mág niet worden gegooid.

Hans: Het spijt me, Kitty.

Kitty: *(zwaar teleurgesteld, beetje zeurderig)* Hè?! Ik had me hier zó op verheugd. En mijn 300 euro nou?

Hans: Als troost mag je deze tomaat houden. *(wil Kitty de tomaat geven, maar als die hem met grote gretige ogen aan wil pakken bedenkt hij zich)* O, nee. Veel te gevaarlijk. *(legt de tomaat weer in het kistje)*

Kitty: Ik vind dit níet leuk.

Pleuni: Ja, hebben we nou gewonnen, of niet?

Hans: Wat denk je zelf?

Kitty: *(stoot Pleuni aan)* Zeg já, joh!

Pleuni: Já! Wij hebben gewonnen!

Hans: Laten we eerst die arme Herman uit die schandpaal bevrijden.
(samen met Marlies maakt hij de scharnieren los) Én? Herman? Blij dat je eruit bent?

Pleuni en Herman winnen de cruise

HIERONDER HET EIND:

Hans: Néé, néé, néé, we gaan de avond op feestelijke wijze beëindigen
Gijs. Niemand gaat nog weg. Iedereen krijgt nog een glas heerlijke
champagne. *(Marlies op met een blad, waarop 10 LEGE
champagneglazen staan. Hans kijkt haar verbaasd aan)*

Marlies: *(iedereen kijkt naar Marlies)* Ja, sorry hoor, maar Herman zou
voor de champagne zorgen.

*Herman heeft er voor gezorgd dat hij op dat moment aan de andere
zijkant van het toneel staat, als waar Marlies met het dienblad
opkomt. Hij doet snel een stap opzij en is af. Hij doet vliegensvlug zijn
strik af en trekt zijn overhemd uit en trekt zijn stofjas aan.*

Marlies: Ik heb gezocht en gezocht, maar ik kan de fles champagne
nergens vinden.

Hilda: *(behoorlijk geërgerd)* Ja, waar is die jongen toch?

André: Wie is Herman?

Hilda: Dat is onze inspeciënt. Hij zorgt voor alles. Maar we hebben hem
de hele avond al niet gezien.

Hans: *(iets te hard lachend)* Ja, we zijn hem kwijt.

Thea: Maar de man van Pleuni is toch Herman? En die heb ik hier de
hele avond rond zien hobbelen.

Pleuni: Ja, logisch, dat is mijn man. *(ze kijkt rond om hem te vinden)*
Hé, waar is ie nou?

Gijs: Alles loopt hier de hele avond niet alleen mis, ze zijn ook nog
mensen kwijt.

André: *(smalend)* Ja en die schijnen allemaal Herman te heten.

Pleuni: Ach, hij zal wel naar de wc zijn. Mijn Herman moet de hele dag
door enorm vaak piesen.

Thea: Ja, ik ook.

Herman: *(op, met zijn pruik nog op. Beseft dat nog net op tijd, trekt hem
snel af en gooit hem in de coulissen. Hij heeft een hele grote fles
champagne in zijn hand. Want er moeten 10 glazen worden
ingeschonken. Hij houdt de fles triomfantelijk omhoog)* En hier is de

champagne.

Marlies: Waar kom jij nou ineens vandaan?

Hilda: Ja en waar heb jij de hele avond uitgehangen?

Herman: O, da's 'n heel lang verhaal. *(en terwijl hij de kurk van de fles laat knallen)* Kom hier met dat blad Marlies, dan vullen we de glazen. *Tinus en Rinus komen ook op en allemaal pakken ze een leeg glas van het dienblad. Herman schenkt er een klein beetje champagne in. Niet te veel, anders gaat het te lang duren. Dit doet men in de volgende volgorde: Eerst de 3 koppels (zonder Herman uiteraard...😊). Daarna Kitty. Steeds als er in het glas van de spelers een beetje champagne zit lopen zij naar de voorkant van het toneel. Buigen voor het publiek en gaan daarna opzij van het toneel staan. Aan beide kanten van het toneel. In het midden houdt men een opening. Die is voor Hans en Marlies, die de laatste zijn die met z'n tweeën met hun glas naar voren lopen. Dan buigt de hele waaier van spelers voor het publiek. Daarna houden ze allemaal hun glas omhoog en toosten op het publiek. Dan buigen ze nogmaals met z'n allen en dan.....*

DOEK

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto